

Dansk udgave

Retsforskrifter

60. årgang

21. november 2017

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2017/2152 af 15. november 2017 om ændring af afgørelse nr. 189/2014/EU om bemyndigelse af Frankrig til at anvende en reduceret sats for visse indirekte skatter på »traditionel« rom fremstillet i Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique eller Réunion 1

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/2153 af 20. november 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed 3
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2154 af 22. september 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende indirekte clearingordninger ⁽¹⁾ 6
- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/2155 af 22. september 2017 om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 149/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende indirekte clearingordninger ⁽¹⁾ 13
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2156 af 7. november 2017 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser »Kiełbasa piaszczańska« (BGB) 20

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2157 af 16. november 2017 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 211/2012 om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur	21
★ Kommissionens forordning (EU) 2017/2158 af 20. november 2017 om afbødende foranstaltninger og benchmarkniveauer for reduktion af forekomsten af acrylamid i fødevarer ⁽¹⁾	24
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2159 af 20. november 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 255/2010 for så vidt angår visse henvisninger til ICAO-bestemmelser ⁽¹⁾	45
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2160 af 20. november 2017 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1079/2012 for så vidt angår visse henvisninger til ICAO-bestemmelser ⁽¹⁾	47

AFGØRELSER

★ Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2161 af 20. november 2017 om ændring af afgørelse 2014/486/FUSP om Den Europæiske Unions rådgivende mission om reform af den civile sikkerhedssektor Ukraine (EUAM Ukraine)	48
★ Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2162 af 20. november 2017 om ændring af afgørelse 2013/233/FUSP om Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya)	50
★ Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2163 af 20. november 2017 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed	51
★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2164 af 17. november 2017 om anerkendelse af den frivillige ordning »RTRS EU RED« til dokumentation af overensstemmelse med bæredygtighedskriterierne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF og 2009/28/EF	53
★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2165 af 17. november 2017 om godkendelse af planen for udryddelse af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin i visse områder i Tjekkiet (meddelt under nummer C(2017) 7536) ⁽¹⁾	55
★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2166 af 17. november 2017 om ændring af bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU om dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest i visse medlemsstater (meddelt under nummer C(2017) 7540) ⁽¹⁾	57

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/141 af 26. januar 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse rørfittings af rustfrit stål til stuksvejsning, herunder også ufærdige varer, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan (EUT L 22 af 27.1.2017)	69
★ Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/659 af 6. april 2017 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2017/141 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse rørfittings af rustfrit stål til stuksvejsning, herunder også ufærdige varer, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan (EUT L 94 af 7.4.2017)	69

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2017/2152

af 15. november 2017

om ændring af afgørelse nr. 189/2014/EU om bemyndigelse af Frankrig til at anvende en reduceret sats for visse indirekte skatter på »traditionel« rom fremstillet i Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique eller Réunion

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 349,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 1 i Rådets afgørelse nr. 189/2014/EU ⁽²⁾ bemyndigede Frankrig til at forlænge anvendelsen på Frankrigs europæiske område af en punktafgiftssats på »traditionel« rom fremstillet i Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique og Réunion, der er lavere end den fulde afgiftssats på alkohol, der er fastsat i artikel 3 i Rådets direktiv 92/84/EØF ⁽³⁾, og af en sats for afgiften benævnt »cotisation sur les boissons alcooliques« (VSS), der er lavere end den fulde afgiftssats, der er fastsat i den franske nationale lovgivning, på »traditionel« rom.
- (2) I henhold til artikel 3, stk. 1, i afgørelse nr. 189/2014/EU er de reducerede satser for punktafgiften og VSS-afgiften for »traditionel« rom begrænset til et årligt kontingent på 120 000 hl ren alkohol.
- (3) Den 22. september 2016 anmodede de franske myndigheder Kommissionen om at udarbejde et udkast til teknisk tilpasning for at forhøje det årlige kontingent på 120 000 hl ren alkohol til 144 000 hl ren alkohol. Anmodningen var ledsaget af en rapport med en sammenfatning af de oplysninger, som berettigede den tilpasning, der blev anmodet om. Producenterne af »traditionel« rom har ikke haft tilstrækkelig adgang til markedet i Frankrigs europæiske område i 2016. Ifølge de anslåede vækstrater var der behov for et kontingent på 144 400 hl ren alkohol, og denne mængde blev opnået i slutningen af 2016. Det årlige kontingent på 120 000 hl ren alkohol bør derfor forhøjes til 144 000 hl ren alkohol.
- (4) De foranstaltninger, der blev givet bemyndigelse til ved afgørelse nr. 189/2014/EU, vil blive analyseret, og en mere indgående revision af hele systemet vil finde sted. Denne analyse vil tage hensyn til den rapport, som Frankrig skal forelægge i henhold til artikel 4 i afgørelse nr. 189/2014/EU.
- (5) Kontingentet på 120 000 hl ren alkohol for 2016 var allerede opbrugt inden udgangen af 2016. Hvis ikke kontingentet forhøjes med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2016, vil producenterne af »traditionel« rom blive påført omfattende og sandsynligvis uoprettelig skade. Forretningsforbindelserne mellem producenterne af »traditionel« rom og forhandlerne heraf i Frankrig er baseret på årlige kontrakter, hvori der indgås forpligtelser

⁽¹⁾ Udtalelse af 24.10.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets afgørelse nr. 189/2014/EU af 20. februar 2014 om bemyndigelse af Frankrig til at anvende en reduceret sats for visse indirekte skatter på »traditionel« rom fremstillet i Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique eller Réunion og om ophævelse af beslutning 2007/659/EF (EUT L 59 af 28.2.2014, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316 af 31.10.1992, s. 29).

med hensyn til leverede mængder, købspris og eventuelle rabatter og tilbud. Overskridelsen af kontingentet har indebåret en efterfølgende og uforudset forhøjelse af afgiften for de mængder, hvormed kontingentet overskredes, samtidig med at producenterne af »traditionel« rom ved årets start, da kontrakterne blev indgået, ikke kunne forudse, om kontingentet ville blive overskredet og i givet fald med hvilken mængde. Uden en forhøjelse af kontingentet med tilbagevirkende kraft vil producenterne af »traditionel« rom blive påført omfattende tab for de mængder, hvormed kontingentet overskrides. Der bør derfor gives bemyndigelse til at forhøje kontingentet med tilbagevirkende kraft med virkning fra den 1. januar 2016.

- (6) De øvrige faktorer i afgørelse nr. 189/2014/EU forbliver uændrede, og i en uafhængig økonomisk undersøgelse, der blev gennemført af Kommissionen og afsluttet i juli 2016, blev det bekræftet, at importen til Frankrig af »traditionel« rom fra Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique og Réunion kun udgør en mindre andel af det totale forbrug af alkohol i Frankrig. Derfor forventes anvendelsen af en reduceret afgiftssats ikke at medføre en forvridding af konkurrencen på markedet for rom i Frankrig og dermed heller ikke på det indre marked.
- (7) Denne afgørelse berører ikke en eventuel anvendelse af traktatens artikel 107 og 108.
- (8) Afgørelse nr. 189/2014/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afgørelse nr. 189/2014 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»1. De reducerede satser for punktafgiften og de reducerede satser for VSS-afgiften, der er nævnt i artikel 1, som gælder for den rom, der er nævnt i artikel 2, er begrænset til:

- a) et årligt kontingent på 120 000 hl ren alkohol fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2015 og
- b) årligt kontingent på 144 000 hl ren alkohol fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2020.«

2) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Denne afgørelse finder anvendelse fra den 1. januar 2014 indtil den 31. december 2020, bortset fra:

- a) artikel 1, artikel 3, stk. 1, litra a), og artikel 3, stk. 2, der finder anvendelse fra den 1. januar 2012, og
- b) artikel 3, stk. 1, litra b), der finder anvendelse fra den 1. januar 2016.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. november 2017.

På Rådets vegne

J. AAB

Formand

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/2153

af 20. november 2017

om gennemførelse af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed⁽¹⁾, særlig artikel 14, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 17. marts 2014 forordning (EU) nr. 269/2014.
- (2) Efter Den Russiske Føderations afholdelse af guvernørvalg i den ulovligt annekterede by Sevastopol den 10. september 2017 finder Rådet, at én person bør tilføjes på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, jf. bilag I til forordning (EU) nr. 269/2014.
- (3) Bilag I til forordning (EU) nr. 269/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Den person, der er opført på listen i bilaget til nærværende forordning, tilføjes på listen i bilag I til forordning (EU) nr. 269/2014.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EUT L 78 af 17.3.2014, s. 6.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 2017.

På Rådets vegne

M. REPS

Formand

BILAG

Liste over personer omhandlet i artikel 1

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Dato for opførelse på listen
»161.	Dmitry Vladimirovich OVSYANNIKOV (Дмитрий Владимирович Овсянников)	Fødselsdato: 21.2.1977 Fødested: Omsk, USSR	<p>»Guvernør for Sevastopol«.</p> <p>Ovsyannikov blev valgt til »guvernør for Sevastopol« ved valget den 10. september 2017, som Den Russiske Føderation afholdt i den ulovligt annekterede by Sevastopol.</p> <p>Den 28. juli 2016 udnævnte præsident Putin ham til fungerende »guvernør for Sevastopol«. Han har i denne rolle arbejdet for yderligere integration af den ulovligt annekterede Krimhalvø i Den Russiske Føderation og er som sådan ansvarlig for aktivt at støtte eller gennemføre tiltag eller politikker, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed.</p> <p>I 2017 fremsatte han offentlige erklæringer til støtte for den ulovlige annektering af Krim og Sevastopol, og på årsdagen for den ulovlige »folkeafstemning på Krim«. Han mindedes veteranerne fra de såkaldte »selvforsvarsheder«, der lettede deployeringen af russiske styrker på Krimhalvøen i tiden op til Den Russiske Føderations ulovlige annektering af den, og opfordrede til gøre Sevastopol til Den Russiske Føderations sydlige hovedstad.</p>	21.11.2017«

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2017/2154**af 22. september 2017****om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende indirekte clearingordninger****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (⁽¹⁾), særlig artikel 30, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Indirekte clearingordninger bør ikke udsætte centrale modparter (CCP'er), clearingmedlemmer, kunder, indirekte kunder eller yderligere lag af indirekte kunder for yderligere modpartsrisiko, og der bør sikres et passende beskyttelsesniveau for indirekte kunders aktiver og positioner. Det er derfor afgørende, at enhver type indirekte clearingordning opfylder visse minimumskrav, der garanterer, at ordningen er sikker. De parter, der er involveret i indirekte clearingordninger, bør med det mål for øje være omfattet af særlige forpligtelser, og indirekte clearingordninger bør kun være tilladt, hvis de opfylder de i denne forordning fastsatte betingelser.
- (2) Eftersom de aktiver og positioner, der besiddes af den modpart, til hvem de indirekte clearingydelser leveres, bør være omfattet af en beskyttelse med en virkning svarende til den, der er omhandlet i artikel 39 og 48 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 (⁽²⁾), er det af helt afgørende betydning for nærværende forordning, hvad der forstås ved en indirekte kunde, og dette bør defineres heri.
- (3) Under hensyntagen til, at clearingmedlemmer bør anses for at være deltagere efter betydningen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF (⁽³⁾), og med henblik på at sikre indirekte kunder et beskyttelsesniveau, der svarer til det, kunder er sikret i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012, bør kunder, der leverer indirekte clearingydelser, være kreditinstitutter, investeringsselskaber eller tredjelandsenheder svarende til kreditinstitutter eller investeringsselskaber.
- (4) Det større omfang af formidlingsaktiviteter i forholdet mellem en CCP og de forskellige lag af indirekte kunder nødvendiggør yderligere operationelle etaper, yderligere konti samt mere komplekse teknologiske løsninger og transaktionsbehandlingsstrømme. Resultatet er indirekte clearingordninger, som er mere komplekse end kundeclearingordninger. Det højere formidlingsaktivitetsniveau bør derfor afbødes med krav, der sikrer et alternativt og operationelt enklere valg af kontostrukturer for indirekte clearingordninger end for kundeclearingordninger.
- (5) Kundeclearingordninger nødvendiggør, at der tilbydes individuelt adskilte konti. For indirekte clearingordninger er en struktur med en indirekte bruttosamlekonto, med en mekanisme til overførsel af indkaldt margin — og, hvis der indgås aftale herom, margin ud over den indkaldte margin — fra den indirekte kunde hele vejen op til CCP'en og uden mulighed for netting af forskellige indirekte kunders positioner på samme indirekte bruttosamlekonto, imidlertid den eneste kontostruktur, som det bør være påkrævet at tilbyde ud over indirekte samlekonti, der giver mulighed for sådan netting. Denne mekanisme gør det, svarende til, hvad der er tilfældet med individuelt adskilte konti, muligt at identificere på den ene side den sikkerhedsstilling og de positioner, der opbevares på vegne af en given indirekte kunde, og på den anden side den sikkerhedsstilling og de positioner, der opbevares på vegne af kunden eller andre indirekte kunder.
- (6) Dertil kommer, at selv om aktiver og positioner, der opbevares i en struktur med en bruttosamlekonto til indirekte clearingordninger, stadig kan være eksponeret for en anden indirekte kundes tab, idet de pågældende aktiver og positioner er blandet sammen på én konto, bidrager den hastighed, hvormed disse aktiver og positioner om nødvendigt kan identificeres med henblik på likvidation af dem efter et tilfælde af misligholdelse, til at begrænse det potentielle tab til et minimum.

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

- (7) Med mekanismen skabes der samtidig mulighed for en langt enklere kontostruktur, som reducerer omkostningerne og kompleksiteten i forhold til individuelt adskilte konti, samtidig med at den gør det muligt at skelne forskellige indirekte kunders sikkerhedsstilling og positioner fra hinanden, hvormed der sikres et beskyttelsesniveau, der svarer til det, som opnås med en individuelt adskilt konto. Det, at der stilles krav om, at der skal tilbydes indirekte bruttosamlekonti, bør dog ikke udelukke, at indirekte kunder kan tilbydes individuelt adskilte indirekte konti inden for rammerne af clearingordninger, der omfatter en CCP, et clearingmedlem, en kunde og et enkelt lag af indirekte kunder.
- (8) Med henblik på at lette adgangen til central clearing udbyder visse koncerner — ved at rationalisere clearingydelse og forenkle de forretningsmæssige forbindelser mellem clearingmedlemmer, kunder og indirekte kunder — clearingydelser, hvor de benytter to enheder i samme koncern, der fungerer som formidlere ved leveringen af de pågældende ydelser. Af lignende årsager benytter kundens koncern sommetider én enhed til at handle direkte med clearingmedlemmet og en anden enhed til at handle direkte med den indirekte kunde, typisk fordi denne anden enhed er etableret i den indirekte kundes retsområde. I disse tilfælde rationaliseres clearingydelser på tværs af koncernens forskellige økonomiske aktiviteter, og også de forretningsmæssige forbindelser mellem clearingmedlemmer, kunder og indirekte kunder forenkles. Forudsat at de pågældende typer ordninger opfylder bestemte betingelser, som sikrer, at modpartsrisikoen ikke øges, og at den indirekte clearing nyder godt af et passende beskyttelsesniveau, bør de være tilladt.
- (9) I indirekte clearingkæder, der involverer mere end én CCP, ét clearingmedlem, én kunde og et enkelt lag af indirekte kunder, ville brug af individuelt adskilte konti kunne føre til uventede tekniske vanskeligheder, eftersom man ville skulle håndtere potentiel misligholdelse hos en eller flere modparter i den pågældende kæde og en bred vifte af individuelt adskilte konti. Tilbud om individuelt adskilte konti i disse længere kæder ville kunne vildlede modparter, som efterspørger det beskyttelsesniveau, der normalt forbindes med individuelt adskilte konti, idet det i nogle af disse længere kæder måske ikke vil være muligt at opnå dette beskyttelsesniveau. Med henblik på at undgå de risici, der knytter sig til en sådan fejlagtig antagelse, bør det kun være tilladt at bruge separate samlekonti i disse lange indirekte clearingkæder, under forudsætning af at modparter, som clearer gennem de pågældende ordninger, er fuldt informeret om det adskillelsesniveau og de risici, der er forbundet med denne kontotype.
- (10) Med henblik på at sikre, at det indkaldte marginbeløb i en struktur med en indirekte bruttosamlekonto er det samme som det beløb, der ville være blevet indkaldt, hvis der var blevet anvendt en individuelt adskilt indirekte clearingkonto, bør en CCP oplyses om de positioner, der opbevares på vegne af den indirekte kunde, med henblik på beregning af den hermed forbundne indkaldte margin for hver enkelt indirekte kunde.
- (11) For at sikre ækvivalens med kundeclearing bør et clearingmedlem operere med procedurer, der letter overførsel af indirekte kunders positioner til en alternativ kunde, efter at en kunde, der leverer indirekte clearingydelser, er blevet nødlidende. Af samme grund bør et clearingmedlem også operere med procedurer for likvidation af de indirekte kunders positioner og aktiver og for returnering af likvidationsprovenuet til de pågældende indirekte kunder, hvis disse er kendt. Hvis det af en eller anden grund ikke er muligt at returnere likvidationsprovenuet direkte til de pågældende indirekte kunder, bør likvidationsprovenuet returneres til den misligholdende kunde på vegne af dennes indirekte kunder.
- (12) Der bør indføres procedurer, som sikrer, at der i tilfælde af kundens misligholdelse kan tilvejebringes oplysninger om de indirekte kunders identitet, og at clearingmedlemmet er i stand til at identificere, hvilke aktiver og positioner der tilhører hver enkelt indirekte kunde.
- (13) En kunde, der leverer indirekte clearingydelser, bør give den indirekte kunde et valg med hensyn til kontostruktur. Det vil imidlertid kunne ske, at en indirekte kunde ikke har oplyst en kunde om sit valg inden for en rimelig frist. I så fald bør kunden kunne levere indirekte clearingydelser til den pågældende indirekte kunde under anvendelse af en hvilken som helst kontostruktur, forudsat at kunden oplyser den indirekte kunde om, hvilken kontostruktur der benyttes, om de med den pågældende konto forbundne risici og adskillelsesniveaue samt om muligheden for til enhver tid at vælge en anden kontostruktur.
- (14) Indirekte clearingordninger kan give anledning til særlige risici. Det er derfor nødvendigt, at alle parter i indirekte clearingordninger, herunder clearingmedlemmer og CCP'er, løbende identificerer, overvåger og styrer alle væsentlige risici, der måtte opstå som følge af disse ordninger. En hensigtsmæssig udveksling af oplysninger mellem kunder og clearingmedlemmer er af særlig stor betydning i dette øjemed. Clearingmedlemmer bør dog sikre, at de pågældende oplysninger kun anvendes til risikostyring og marginberegning, og at forretningsmæssigt følsomme oplysninger ikke misbruges.

- (15) Af konsekvenshensyn og for at sikre velfungerende finansmarkeder er det nødvendigt, at denne forordnings bestemmelser og de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 600/2014 anvendes fra den samme dato.
- (16) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) har forelagt Kommissionen.
- (17) ESMA har i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽¹⁾ gennemført åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele i forbindelse hermed samt anmodet interessentgruppen for værdipapirer og markeder, der er nedsat i henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 1095/2010, om en udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »kunde«: en kunde som defineret i artikel 2, nr. 15), i forordning (EU) nr. 648/2012
- b) »indirekte kunde«: en kunde hos en kunde som defineret i litra a)
- c) »indirekte clearingordninger«: de aftaleforhold mellem leverandører og modtagere af indirekte clearingydelse, som leveres af en kunde, en indirekte kunde eller en indirekte kunde i andet led
- d) »indirekte kunde i andet led«: en kunde hos en indirekte kunde som defineret i litra b)
- e) »indirekte kunde i tredje led«: en kunde hos en indirekte kunde i andet led som defineret i litra d).

Artikel 2

Krav vedrørende kunders levering af indirekte clearingydelse

1. En kunde må kun levere indirekte clearingydelse til indirekte kunder, hvis alle de følgende betingelser er opfyldt:
- a) Kunden er et kreditinstitut eller investeringsselskab, som er meddelt tilladelse, eller en enhed etableret i et tredjeland, der ville blive anset for at være et kreditinstitut eller et investeringsselskab, hvis den pågældende enhed var etableret i Unionen.
- b) Kunden leverer indirekte clearingydelse på rimelige forretningsmæssige vilkår og offentliggør de generelle vilkår og betingelser, på hvilke den pågældende leverer disse ydelser.
- c) Clearingmedlemmet har indvilget i de i dette stykke, litra b), omhandlede generelle vilkår og betingelser.
2. Den i stk. 1 omhandlede kunde og den indirekte kunde indgår skriftlig aftale om en indirekte clearingordning. Den indirekte clearingordning skal som minimum omfatte følgende kontraktvilkår:
- a) de i stk. 1, litra b), omhandlede generelle vilkår og betingelser
- b) en forpligtelse for kunden til at opfylde alle den indirekte kundes forpligtelser over for clearingmedlemmet i forbindelse med transaktioner, der er omfattet af den indirekte clearingordning.
- Alle aspekter af den indirekte clearingordning skal tydeligt dokumenteres.

3. En CCP må ikke hindre indgåelse af indirekte clearingordninger, der indgås på rimelige forretningsmæssige vilkår.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

*Artikel 3***CCP'ers forpligtelser**

1. En CCP skal åbne og føre konti som omhandlet i artikel 4, stk. 4, i overensstemmelse med clearingmedlemmets anmodning.
2. En CCP, der opbevarer flere forskellige indirekte kunders aktiver og positioner på en konto som omhandlet i artikel 4, stk. 4, litra b), skal føre særskilte optegnelser over hver indirekte kundes positioner, beregne marginerne med hensyn til hver indirekte kunde og opkræve summen af disse margener på bruttobasis, baseret på de i artikel 4, stk. 3, omhandlede oplysninger.
3. En CCP skal identificere, overvåge og styre alle væsentlige risici, der måtte opstå som følge af leveringen af indirekte clearingydelse, og som ville kunne påvirke CCP'ens modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger.

*Artikel 4***Clearingmedlemmers forpligtelser**

1. Et clearingmedlem, der leverer indirekte clearingydelser, skal gøre dette på rimelige forretningsmæssige vilkår og skal offentliggøre de generelle vilkår og betingelser, på hvilke det leverer disse ydelser.

De i første afsnit omhandlede generelle vilkår og betingelser skal inkludere mindstekrav til økonomiske ressourcer og operationel kapacitet for kunder, der leverer indirekte clearingydelser.

2. Et clearingmedlem, der leverer indirekte clearingydelser, skal åbne og føre som minimum følgende konti i overensstemmelse med kundens anmodning:
 - a) en samlekonto med de aktiver og positioner, der opbevares af den pågældende kunde på vegne af dennes indirekte kunder
 - b) en samlekonto med de aktiver og positioner, der opbevares af den pågældende kunde på vegne af dennes indirekte kunder, idet clearingmedlemmet sikrer, at en indirekte kundes positioner ikke modregnes i en anden indirekte kundes positioner, og at en indirekte kundes aktiver ikke kan anvendes til at dække en anden indirekte kundes positioner.
3. Et clearingmedlem, der opbevarer aktiver og positioner på vegne af flere forskellige indirekte kunder på en konto som omhandlet i stk. 2, litra b), skal dagligt give CCP'en alle de oplysninger, der er nødvendige, for at CCP'en kan identificere de positioner, der opbevares på vegne af hver enkelt indirekte kunde. Disse oplysninger skal baseres på de i artikel 5, stk. 4, omhandlede oplysninger.
4. Et clearingmedlem, der leverer indirekte clearingydelser, skal åbne og føre som minimum følgende konti hos CCP'en i overensstemmelse med kundens anmodning:
 - a) en separat konto, som udelukkende anvendes til de aktiver og positioner tilhørende indirekte kunder, der opbevares af clearingmedlemmet på en konto som omhandlet i stk. 2, litra a)
 - b) en separat konto, som udelukkende anvendes til de aktiver og positioner tilhørende den enkelte kundes indirekte kunder, der opbevares af clearingmedlemmet på en konto som omhandlet i stk. 2, litra b)
5. Et clearingmedlem skal indføre procedurer for håndtering af misligholdelse hos en kunde, der leverer indirekte clearingydelser.
6. Et clearingmedlem, der opbevarer indirekte kunders aktiver og positioner på en konto som omhandlet i stk. 2, litra a), skal:
 - a) sikre, at de i stk. 5 omhandlede procedurer giver mulighed for hurtig likvidation af de pågældende aktiver og positioner efter en kundes misligholdelse, herunder likvidation af aktiverne og positionerne hos CCP'en, og omfatter en detaljeret procedure for orientering af de indirekte kunder om kundens misligholdelse og om den forventede tidshorizont for likvidation af de pågældende indirekte kunders aktiver og positioner
 - b) når processen med håndtering af en kundes misligholdelse er afsluttet, straks, på vegne af de indirekte kunder, returnere et eventuelt skyldigt restbeløb fra likvidationen af de pågældende aktiver og positioner til kunden.

7. Et clearingmedlem, der opbevarer indirekte kunders aktiver og positioner på en konto som omhandlet i stk. 2, litra b), skal:
- sørge for, at de i stk. 5 omhandlede procedurer omfatter:
 - de relevante skridt til overførsel af aktiver og positioner, som en misligholdende kunde opbevarer på vegne af sine indirekte kunder, til en anden kunde eller til et clearingmedlem
 - de relevante skridt til udbetaling af provenuet fra likvidationen af den pågældende indirekte kundes aktiver og positioner til hver enkelt indirekte kunde
 - en detaljeret procedure for orientering af de indirekte kunder om kundens misligholdelse og om den forventede tidshorison for likvidation af de pågældende indirekte kunders aktiver og positioner
 - kontraktligt forpligte sig til at udløse procedurerne for overførsel af de aktiver og positioner, der opbevares af en misligholdende kunde på vegne af dennes indirekte kunder, til en anden kunde eller et clearingmedlem, som er udpeget af de pågældende indirekte kunder hos den misligholdende kunde på disse indirekte kunders anmodning og uden at indhente den misligholdende kundes samtykke. Den pågældende anden kunde eller det pågældende andet clearingmedlem er kun forpligtet til at acceptere disse aktiver og positioner, hvis den pågældende anden kunde eller det pågældende andet clearingmedlem forud herfor har indgået et kontraktforhold med de pågældende relevante indirekte kunder, som indeholder en forpligtelse hertil
 - sikre, at de i stk. 5 omhandlede procedurer giver mulighed for hurtig likvidation af de pågældende aktiver og positioner efter en kundes misligholdelse, herunder likvidation af aktiverne og positionerne hos CCP'en, såfremt overførsel som omhandlet i litra b) af en eller anden årsag ikke har fundet sted inden for en på forhånd fastsat overførselsperiode, som er angivet i den indirekte clearingordning
 - efter likvidationen af de pågældende aktiver og positioner kontraktligt forpligte sig til at udløse procedurerne for udbetaling af likvidationsprovenuet til hver af de indirekte kunder
 - hvis clearingmedlemmet ikke har kunnet identificere de indirekte kunder eller gennemføre udbetalingen af likvidationsprovenuet som omhandlet i litra d) til hver af de indirekte kunder, straks, på vegne af de indirekte kunder, returnere et eventuelt skyldigt restbeløb fra likvidationen af de pågældende aktiver og positioner til kunden.
8. Et clearingmedlem skal identificere, overvåge og styre alle væsentlige risici, der måtte opstå som følge af leveringen af indirekte clearingydelse, og som ville kunne påvirke dets modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger. Clearingmedlemmet skal indføre interne procedurer for at sikre, at de i artikel 5, stk. 8, omhandlede oplysninger ikke kan anvendes til kommercielle formål.

Artikel 5

Kunders forpligtelser

- En kunde, der leverer indirekte clearingydelse, skal tilbyde indirekte kunder valget mellem som minimum de i artikel 4, stk. 2, omhandlede kontotyper og skal sikre, at de pågældende indirekte kunder er fuldt orienteret om de forskellige adskillelsesniveauer og de risici, der er forbundet med hver enkelt kontotype.
- Den i stk. 1 omhandlede kunde skal tildele en af de i artikel 4, stk. 2, omhandlede kontotyper til indirekte kunder, der ikke har valgt en inden for en rimelig frist, som fastsættes af kunden. Kunden skal uden unødigt ophold orientere den indirekte kunde om de risici, der er forbundet med den tildelte kontotype. Den indirekte kunde kan til enhver tid vælge en anden kontotype ved skriftligt at anmode kunden herom.
- En kunde, der leverer indirekte clearingydelse, skal føre særskilte fortegnelser og konti, som gør det muligt for den pågældende at skelne mellem sine egne aktiver og positioner og dem, der opbevares på vegne af kundens indirekte kunder.
- Opbevarer clearingmedlemmet flere forskellige indirekte kunders aktiver og positioner på en konto som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra b), skal kunden dagligt give clearingmedlemmet alle de oplysninger, der er nødvendige, for at clearingmedlemmet kan identificere de positioner, der opbevares på vegne af hver enkelt indirekte kunde.
- En kunde, der leverer indirekte clearingydelse, skal, i overensstemmelse med sine indirekte kunders valg, anmode clearingmedlemmet om at åbne og føre de i artikel 4, stk. 4, omhandlede konti hos CCP'en.
- En kunde skal give sine indirekte kunder de oplysninger, der er nødvendige, for at de pågældende indirekte kunder kan identificere CCP'en og clearingmedlemmet, der benyttes til at klare deres positioner.

7. Opbevarer clearingmedlemmet en eller flere indirekte kunders aktiver og positioner på en konto som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra b), skal kunden sørge for, at den indirekte clearingordning med kundens indirekte kunder omfatter alle vilkår og betingelser, der er nødvendige for at sikre, at clearingmedlemmet, i tilfælde af den pågældende kundes misligholdelse, straks kan returnere provenuet fra likvidationen af de positioner og aktiver, der opbevares på vegne af de pågældende indirekte kunder, til de indirekte kunder i overensstemmelse med artikel 4, stk. 7.

8. En kunde skal give clearingmedlemmet de oplysninger, der er nødvendige for at kunne identificere, overvåge og styre alle væsentlige risici, der måtte opstå som følge af leveringen af indirekte clearingydelse, og som ville kunne påvirke clearingmedlemmets modstandsdygtighed.

9. En kunde skal operere med ordninger, der sikrer, at alle oplysninger i dens besiddelse vedrørende dens indirekte kunder, herunder identiteten af de indirekte kunder, jf. artikel 5, stk. 4, omgående stilles til rådighed for clearingmedlemmet.

Artikel 6

Krav vedrørende indirekte kunders levering af indirekte clearingydelser

1. En indirekte kunde må kun levere indirekte clearingydelser til indirekte kunder i andet led, hvis parterne i de indirekte clearingordninger opfylder et af kravene i stk. 2, og alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Den indirekte kunde er et kreditinstitut eller investeringsselskab, som er meddelt tilladelse, eller en enhed etableret i et tredjeland, der ville blive anset for at være et kreditinstitut eller et investeringsselskab, hvis den pågældende enhed var etableret i Unionen.
- b) Den indirekte kunde og den indirekte kunde i andet led indgår skriftlig aftale om en indirekte clearingordning. Den indirekte clearingordning skal som minimum omfatte følgende kontraktvilkår:
 - i) de i artikel 2, stk. 1, litra b), omhandlede generelle vilkår og betingelser
 - ii) en forpligtelse for den indirekte kunde til at opfylde alle forpligtelser for den indirekte kunde i andet led over for kunden i forbindelse med transaktioner, der er omfattet af den indirekte clearingordning.
- c) Clearingmedlemmet opbevarer aktiverne og positionerne tilhørende den indirekte kunde i andet led på en konto som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a).

Alle aspekter af den i litra b) omhandlede indirekte clearingordning skal tydeligt dokumenteres.

2. For så vidt angår stk. 1 skal parterne i de indirekte clearingordninger opfylde et af følgende krav:

- a) Clearingmedlemmet og kunden er del af samme koncern, men den indirekte kunde er ikke del af denne koncern.
- b) Kunden og den indirekte kunde er del af samme koncern, men hverken clearingmedlemmet eller den indirekte kunde i andet led er del af denne koncern.

3. For indirekte clearingordninger indgået af parterne i den i stk. 2, litra a), omhandlede situation gælder følgende:

- a) Artikel 4, stk. 1, 5, 6 og 8, finder anvendelse på kunden, som om denne var clearingmedlem.
- b) Artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 5, stk. 2, 3, 6, 8 og 9, finder anvendelse på den indirekte kunde, som om denne var kunde.

4. For indirekte clearingordninger indgået af parterne i den i stk. 2, litra b), omhandlede situation gælder følgende:

- a) Artikel 4, stk. 5 og 6, finder anvendelse på kunden, som om denne var clearingmedlem.
- b) Artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 5, stk. 2, 3, 6, 8 og 9, finder anvendelse på den indirekte kunde, som om denne var kunde.

Artikel 7

Krav vedrørende levering af indirekte clearingydelser fra indirekte kunder i andet led

1. En indirekte kunde i andet led må kun levere indirekte clearingydelser til indirekte kunder i tredje led, hvis alle de følgende betingelser er opfyldt:

- a) Den indirekte kunde og den indirekte kunde i andet led er kreditinstitutter eller investeringsselskaber, som er meddelt tilladelse, eller enheder etableret i et tredjeland, der ville blive anset for at være et kreditinstitut eller et investeringsselskab, hvis de pågældende enheder var etableret i Unionen.

- b) Clearingmedlemmet og kunden er del af samme koncern, men den indirekte kunde er ikke del af denne koncern.
- c) Den indirekte kunde og den indirekte kunde i andet led er del af samme koncern, men den indirekte kunde i tredje led er ikke del af denne koncern.
- d) Den indirekte kunde i andet led og den indirekte kunde i tredje led indgår skriftlig aftale om en indirekte clearingordning. Den indirekte clearingordning skal som minimum omfatte følgende kontraktvilkår:
 - i) de i artikel 2, stk. 1, litra b), omhandlede generelle vilkår og betingelser
 - ii) en forpligtelse for den indirekte kunde i andet led til at opfylde alle forpligtelser, som den indirekte kunde i tredje led har over for den indirekte kunde i forbindelse med transaktioner, der er omfattet af den indirekte clearingordning.
- e) Clearingmedlemmet opbevarer aktiverne og positionerne tilhørende den indirekte kunde i tredje led på en konto som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a).

Alle aspekter af den i første afsnit, litra d), omhandlede indirekte clearingordning skal tydeligt dokumenteres.

2. Hvor indirekte kunder i andet led leverer indirekte clearingydelser i overensstemmelse med stk. 1, gælder følgende:

- a) Artikel 4, stk. 1, 5, 6 og 8, finder anvendelse på både kunden og den indirekte kunde, som om disse var clearingmedlemmer.
- b) Artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 5, stk. 2, 3, 6, 8 og 9, finder anvendelse på både den indirekte kunde og den indirekte kunde i andet led, som om disse var kunder.

Artikel 8

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 3. januar 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. september 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2017/2155**af 22. september 2017****om ændring af delegeret forordning (EU) nr. 149/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende indirekte clearingordninger****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Indirekte clearingordninger bør ikke udsætte centrale modparter (CCP'er), clearingmedlemmer, kunder, indirekte kunder eller yderligere lag af indirekte kunder for yderligere modpartsrisiko, og der bør sikres et passende beskyttelsesniveau for indirekte kunders aktiver og positioner. Det er derfor afgørende, at enhver type indirekte clearingordning opfylder visse minimumskrav, der garanterer, at ordningen er sikker. De parter, der er involveret i indirekte clearingordninger, bør med det mål for øje være omfattet af særlige forpligtelser, og indirekte clearingordninger bør kun være tilladt, hvis de opfylder de i denne forordning fastsatte betingelser.
- (2) Eftersom de aktiver og positioner, der besiddes af den modpart, til hvem de indirekte clearingydelser leveres, bør være omfattet af en beskyttelse med en virkning svarende til den, der er omhandlet i artikel 39 og 48 i forordning (EU) nr. 648/2012, er det af helt afgørende betydning for nærværende forordning, hvad der forstås ved en indirekte kunde, og dette bør defineres heri.
- (3) Under hensyntagen til, at clearingmedlemmer bør anses for at være deltagere efter betydningen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF ⁽²⁾, og med henblik på at sikre indirekte kunder et beskyttelsesniveau, der svarer til det, kunder er sikret i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012, bør kunder, der leverer indirekte clearingydelser, være kreditinstitutter, investeringsselskaber eller tredjelandsheder svarende til kreditinstitutter eller investeringsselskaber.
- (4) Det større omfang af formidlingsaktiviteter i forholdet mellem en CCP og de forskellige lag af indirekte kunder nødvendiggør yderligere operationelle etaper, yderligere konti samt mere komplekse teknologiske løsninger og transaktionsbehandlingsstrømme. Resultatet er indirekte clearingordninger, som er mere komplekse end kundeclearingordninger. Det højere formidlingsaktivitetsniveau bør derfor afbødes med krav, der sikrer et alternativt og operationelt enklere valg af kontostrukturer for indirekte clearingordninger end for kundeclearingordninger.
- (5) Kundeclearingordninger nødvendiggør, at der tilbydes individuelt adskilte konti. For indirekte clearingordninger er en struktur med en indirekte bruttosamlekonto, med en mekanisme til overførsel af indkaldt margin — og, hvis der indgås aftale herom, margin ud over den indkaldte margin — fra den indirekte kunde hele vejen op til CCP'en og uden mulighed for netting af forskellige indirekte kunders positioner på samme indirekte bruttosamlekonto, imidlertid den eneste kontostruktur, som det bør være påkrævet at tilbyde ud over indirekte samlekonti, der giver mulighed for sådan netting. Denne mekanisme gør det, svarende til, hvad der er tilfældet med individuelt adskilte konti, muligt at identificere på den ene side den sikkerhedsstillelse og de positioner, der opbevares på vegne af en given indirekte kunde, og på den anden side den sikkerhedsstillelse og de positioner, der opbevares på vegne af kunden eller andre indirekte kunder.
- (6) Dertil kommer, at selv om aktiver og positioner, der opbevares i en struktur med en bruttosamlekonto til indirekte clearingordninger, stadig kan være eksponeret for en anden indirekte kundes tab, idet de pågældende aktiver og positioner er blandet sammen på én konto, bidrager den hastighed, hvormed disse aktiver og positioner om nødvendigt kan identificeres med henblik på likvidation af dem efter et tilfælde af misligholdelse, til at begrænse det potentielle tab til et minimum.

⁽¹⁾ EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1.⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

- (7) Med mekanismen skabes der samtidig mulighed for en langt enklere kontostruktur, som reducerer omkostningerne og kompleksiteten i forhold til individuelt adskilte konti, samtidig med at den gør det muligt at skelne forskellige indirekte kunders sikkerhedsstilling og positioner fra hinanden, hvormed der sikres et beskyttelsesniveau, der svarer til det, som opnås med en individuelt adskilt konto. Det, at der stilles krav om, at der skal tilbydes indirekte bruttosamlekonti, bør dog ikke udelukke, at indirekte kunder kan tilbydes individuelt adskilte indirekte konti inden for rammerne af clearingordninger, der omfatter en CCP, et clearingmedlem, en kunde og et enkelt lag af indirekte kunder.
- (8) Med henblik på at lette adgangen til central clearing udbyder visse koncerner — ved at rationalisere af clearingydelse og forenkle de forretningsmæssige forbindelser mellem clearingmedlemmer, kunder og indirekte kunder — clearingydelser, hvor de benytter to enheder i samme koncern, der fungerer som formidlere ved leveringen af de pågældende ydelser. Af lignende årsager benytter kundens koncern sommetider én enhed til at handle direkte med clearingmedlemmet og en anden enhed til at handle direkte med den indirekte kunde, typisk fordi denne anden enhed er etableret i den indirekte kundes retsomsråde. I disse tilfælde rationaliseres clearingydelser på tværs af koncernens forskellige økonomiske aktiviteter, og også de forretningsmæssige forbindelser mellem clearingmedlemmer, kunder og indirekte kunder forenkles. Forudsat at de pågældende typer ordninger opfylder bestemte betingelser, som sikrer, at modpartsrisikoen ikke øges, og at den indirekte clearing nyder godt af et passende beskyttelsesniveau, bør de være tilladt.
- (9) I indirekte clearingkæder, der involverer mere end én CCP, ét clearingmedlem, én kunde og et enkelt lag af indirekte kunder, ville brug af individuelt adskilte konti kunne føre til uventede tekniske vanskeligheder, eftersom man ville skulle håndtere potentiel misligholdelse hos en eller flere modparter i den pågældende kæde og en bred vifte af individuelt adskilte konti. Tilbud om individuelt adskilte konti i disse længere kæder ville kunne vildlede modparter, som efterspørger det beskyttelsesniveau, der normalt forbindes med individuelt adskilte konti, idet det i nogle af disse længere kæder måske ikke vil være muligt at opnå dette beskyttelsesniveau. Med henblik på at undgå de risici, der knytter sig til en sådan fejlagtig antagelse, bør det kun være tilladt at bruge separate samlekonti i disse lange indirekte clearingkæder, under forudsætning af at modparter, som clearer gennem de pågældende ordninger, er fuldt informeret om det adskillelsesniveau og de risici, der er forbundet med denne kontotype.
- (10) Med henblik på at sikre, at det indkaldte marginbeløb i en struktur med en indirekte bruttosamlekonto er det samme som det beløb, der ville være blevet indkaldt, hvis der var blevet anvendt en individuelt adskilt indirekte clearingkonto, bør en CCP oplyses om de positioner, der opbevares på vegne af den indirekte kunde, med henblik på beregning af den hermed forbundne indkaldte margin for hver enkelt indirekte kunde.
- (11) For at sikre ækvivalens med kundeclearing bør et clearingmedlem operere med procedurer, der letter overførsel af indirekte kunders positioner til en alternativ kunde, efter at en kunde, der leverer indirekte clearingydelser, er blevet nødlidende. Af samme grund bør et clearingmedlem også operere med procedurer for likvidation af de indirekte kunders positioner og aktiver og for returnering af likvidationsprovenuet til de pågældende indirekte kunder, hvis disse er kendt. Hvis det af en eller anden grund ikke er muligt at returnere likvidationsprovenuet direkte til de pågældende indirekte kunder, bør likvidationsprovenuet returneres til den misligholdende kunde på vegne af dennes indirekte kunder.
- (12) Der bør indføres procedurer, som sikrer, at der i tilfælde af kundens misligholdelse kan tilvejebringes oplysninger om de indirekte kunders identitet, og at clearingmedlemmet er i stand til at identificere, hvilke aktiver og positioner der tilhører hver enkelt indirekte kunde.
- (13) En kunde, der leverer indirekte clearingydelser, bør give den indirekte kunde et valg med hensyn til kontostruktur. Det vil imidlertid kunne ske, at en indirekte kunde ikke har oplyst en kunde om sit valg inden for en rimelig frist. I så fald bør kunden kunne levere indirekte clearingydelser til den pågældende indirekte kunde under anvendelse af en hvilken som helst kontostruktur, forudsat at kunden oplyser den indirekte kunde om, hvilken kontostruktur der benyttes, om de med den pågældende konto forbundne risici og adskillelsesniveaulet samt om muligheden for til enhver tid at vælge en anden kontostruktur.
- (14) Indirekte clearingordninger kan give anledning til særlige risici. Det er derfor nødvendigt, at alle parter i indirekte clearingordninger, herunder clearingmedlemmer og CCP'er, løbende identificerer, overvåger og styrer alle væsentlige risici, der måtte opstå som følge af disse ordninger. En hensigtsmæssig udveksling af oplysninger mellem kunder og clearingmedlemmer er af særlig stor betydning i dette øjemed. Clearingmedlemmer bør dog sikre, at de pågældende oplysninger kun anvendes til risikostyring og marginberegning, og at forretningsmæssigt følsomme oplysninger ikke misbruges.

- (15) Af konsekvenshensyn og for at sikre velfungerende finansmarkeder er det nødvendigt, at denne forordnings bestemmelser og bestemmelserne vedtaget i henhold til artikel 30, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 ⁽¹⁾ anvendes fra den samme dato.
- (16) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) har forelagt Kommissionen.
- (17) ESMA har i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽²⁾ gennemført åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele i forbindelse hermed samt anmodet interessentgruppen for værdipapirer og markeder, der er nedsat i henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 1095/2010, om en udtalelse.
- (18) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 ⁽³⁾ bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af delegeret forordning (EU) nr. 149/2013

I delegeret forordning (EU) nr. 149/2013 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, litra b), affattes således:

»b) »indirekte clearingordninger«: de aftaleforhold mellem leverandører og modtagere af indirekte clearingydelser, som leveres af en kunde, en indirekte kunde eller en indirekte kunde i andet led.«

2) I artikel 1 indsættes følgende som litra d) og e):

»d) »indirekte kunde i andet led«: en kunde hos en indirekte kunde

e) »indirekte kunde i tredje led«: en kunde hos en indirekte kunde i andet led.«

3) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Krav vedrørende kunders levering af indirekte clearingydelser

1. En kunde må kun levere indirekte clearingydelser til indirekte kunder, hvis alle de følgende betingelser er opfyldt:

- Kunden er et kreditinstitut eller investeringsselskab, som er meddelt tilladelse, eller en enhed etableret i et tredjeland, der ville blive anset for at være et kreditinstitut eller et investeringsselskab, hvis den pågældende enhed var etableret i Unionen.
- Kunden leverer indirekte clearingydelser på rimelige forretningsmæssige vilkår og offentliggør de generelle vilkår og betingelser, på hvilke den pågældende leverer disse ydelser.
- Clearingmedlemmet har indvilget i de i dette stykke, litra b), omhandlede generelle vilkår og betingelser.

2. Den i stk. 1 omhandlede kunde og den indirekte kunde indgår skriftlig aftale om en indirekte clearingordning. Den indirekte clearingordning skal som minimum omfatte følgende kontraktvilkår:

- de i stk. 1, litra b), omhandlede generelle vilkår og betingelser
- en forpligtelse for kunden til at opfylde alle den indirekte kundes forpligtelser over for clearingmedlemmet i forbindelse med transaktioner, der er omfattet af den indirekte clearingordning.

Alle aspekter af den indirekte clearingordning skal tydeligt dokumenteres.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 149/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for indirekte clearingordninger, clearingforpligtelsen, det offentlige register, adgang til en handelsplads, ikke-finansielle modparter og risikoreduktionsteknikker for OTC-derivataftaler, der ikke clears af en CCP (EUT L 52 af 23.2.2013, s. 11).

3. En CCP må ikke hindre indgåelse af indirekte clearingordninger, der indgås på rimelige forretningsmæssige vilkår.»

4) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

CCP'ers forpligtelser

1. En CCP skal åbne og føre konti som omhandlet i artikel 4, stk. 4, i overensstemmelse med clearingmedlemmets anmodning.

2. En CCP, der opbevarer flere forskellige indirekte kunders aktiver og positioner på en konto som omhandlet i artikel 4, stk. 4, litra b), skal føre særskilte optegnelser over hver indirekte kundes positioner, beregne marginerne med hensyn til hver indirekte kunde og opkræve summen af disse margener på bruttobasis, baseret på de i artikel 4, stk. 3, omhandlede oplysninger.

3. En CCP skal identificere, overvåge og styre alle væsentlige risici, der måtte opstå som følge af leveringen af indirekte clearingydelse, og som ville kunne påvirke CCP'ens modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger.»

5) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Clearingmedlemmers forpligtelser

1. Et clearingmedlem, der leverer indirekte clearingydelse, skal gøre dette på rimelige forretningsmæssige vilkår og skal offentliggøre de generelle vilkår og betingelser, på hvilke det leverer disse ydelser.

De i første afsnit omhandlede generelle vilkår og betingelser skal inkludere mindstekrav til økonomiske ressourcer og operationel kapacitet for kunder, der leverer indirekte clearingydelse.

2. Et clearingmedlem, der leverer indirekte clearingydelse, skal åbne og føre som minimum følgende konti i overensstemmelse med kundens anmodning:

a) en samlekonto med de aktiver og positioner, der opbevares af den pågældende kunde på vegne af dennes indirekte kunder

b) en samlekonto med de aktiver og positioner, der opbevares af den pågældende kunde på vegne af dennes indirekte kunder, idet clearingmedlemmet sikrer, at en indirekte kundes positioner ikke modregnes i en anden indirekte kundes positioner, og at en indirekte kundes aktiver ikke kan anvendes til at dække en anden indirekte kundes positioner.

3. Et clearingmedlem, der opbevarer aktiver og positioner på vegne af flere forskellige indirekte kunder på en konto som omhandlet i stk. 2, litra b), skal dagligt give CCP'en alle de oplysninger, der er nødvendige, for at CCP'en kan identificere de positioner, der opbevares på vegne af hver enkelt indirekte kunde. Disse oplysninger skal baseres på de i artikel 5, stk. 4, omhandlede oplysninger.

4. Et clearingmedlem, der leverer indirekte clearingydelse, skal åbne og føre som minimum følgende konti hos CCP'en i overensstemmelse med kundens anmodning:

a) en separat konto, som udelukkende anvendes til de aktiver og positioner tilhørende indirekte kunder, der opbevares af clearingmedlemmet på en konto som omhandlet i stk. 2, litra a)

b) en separat konto, som udelukkende anvendes til de aktiver og positioner tilhørende hver enkelt kunde, der opbevares af clearingmedlemmet på en konto som omhandlet i stk. 2, litra b).

5. Et clearingmedlem skal indføre procedurer for håndtering af misligholdelse hos en kunde, der leverer indirekte clearingydelse.

6. Et clearingmedlem, der opbevarer indirekte kunders aktiver og positioner på en konto som omhandlet i stk. 2, litra a), skal:

a) sikre, at de i stk. 5 omhandlede procedurer giver mulighed for hurtig likvidation af de pågældende aktiver og positioner efter en kundes misligholdelse, herunder likvidation af aktiverne og positionerne hos CCP'en, og omfatter en detaljeret procedure for orientering af de indirekte kunder om kundens misligholdelse og om den forventede tidshorisont for likvidation af de pågældende indirekte kunders aktiver og positioner

b) når processen med håndtering af en kundes misligholdelse er afsluttet, straks, på vegne af de indirekte kunder, returnere et eventuelt skyldigt restbeløb fra likvidationen af de pågældende aktiver og positioner til kunden.

7. Et clearingmedlem, der opbevarer indirekte kunders aktiver og positioner på en konto som omhandlet i stk. 2, litra b), skal:

a) sørge for, at de i stk. 5 omhandlede procedurer omfatter:

- i) de relevante skridt til overførsel af aktiver og positioner, som en misligholdende kunde opbevarer på vegne af sine indirekte kunder, til en anden kunde eller til et clearingmedlem
- ii) de relevante skridt til udbetaling af provenuet fra likvidationen af den pågældende indirekte kundes aktiver og positioner til hver enkelt indirekte kunde
- iii) en detaljeret procedure for orientering af de indirekte kunder om kundens misligholdelse og om den forventede tidshorizont for likvidation af de pågældende indirekte kunders aktiver og positioner

b) kontraktligt forpligte sig til at udløse procedurerne for overførsel af de aktiver og positioner, der opbevares af en misligholdende kunde på vegne af dennes indirekte kunder, til en anden kunde eller et clearingmedlem, som er udpeget af de pågældende indirekte kunder hos den misligholdende kunde på disse indirekte kunders anmodning og uden at indhente den misligholdende kundes samtykke. Den pågældende anden kunde eller det pågældende andet clearingmedlem er kun forpligtet til at acceptere disse aktiver og positioner, hvis den pågældende anden kunde eller det pågældende andet clearingmedlem forud herfor har indgået et kontraktforhold med de pågældende relevante indirekte kunder, som indeholder en forpligtelse hertil

c) sikre, at de i stk. 5 omhandlede procedurer giver mulighed for hurtig likvidation af de pågældende aktiver og positioner efter en kundes misligholdelse, herunder likvidation af aktiverne og positionerne hos CCP'en, såfremt overførsel som omhandlet i litra b) af en eller anden årsag ikke har fundet sted inden for en på forhånd fastsat overførselsperiode, som er angivet i den indirekte clearingordning

d) efter likvidationen af de pågældende aktiver og positioner kontraktligt forpligte sig til at udløse procedurerne for udbetaling af likvidationsprovenuet til hver af de indirekte kunder

e) hvis clearingmedlemmet ikke har kunnet identificere de indirekte kunder eller gennemføre udbetalingen af likvidationsprovenuet som omhandlet i litra d) til hver af de indirekte kunder, straks, på vegne af de indirekte kunder, returnere et eventuelt skyldigt restbeløb fra likvidationen af de pågældende aktiver og positioner til kunden.

8. Et clearingmedlem skal identificere, overvåge og styre alle væsentlige risici, der måtte opstå som følge af leveringen af indirekte clearingydelser, og som ville kunne påvirke dets modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger. Clearingmedlemmet skal indføre interne procedurer for at sikre, at de i artikel 5, stk. 8, omhandlede oplysninger ikke kan anvendes til kommercielle formål.«

6) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Kunders forpligtelser

1. En kunde, der leverer indirekte clearingydelser, skal tilbyde indirekte kunder valget mellem som minimum de i artikel 4, stk. 2, omhandlede kontotyper og skal sikre, at de pågældende indirekte kunder er fuldt orienteret om de forskellige adskillelsesniveauer og de risici, der er forbundet med hver enkelt kontotype.

2. Den i stk. 1 omhandlede kunde skal tildele en af de i artikel 4, stk. 2, omhandlede kontotyper til indirekte kunder, der ikke har valgt en inden for en rimelig frist, som fastsættes af kunden. Kunden skal uden unødigt ophold orientere den indirekte kunde om de risici, der er forbundet med den tildelte kontotype. Den indirekte kunde kan til enhver tid vælge en anden kontotype ved skriftligt at anmode kunden herom.

3. En kunde, der leverer indirekte clearingydelser, skal føre særskilte fortegnelser og konti, som gør det muligt for den pågældende at skelne mellem sine egne aktiver og positioner og dem, der opbevares på vegne af kundens indirekte kunder.

4. Opbevarer clearingmedlemmet flere forskellige indirekte kunders aktiver og positioner på en konto som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra b), skal kunden dagligt give clearingmedlemmet alle de oplysninger, der er nødvendige, for at clearingmedlemmet kan identificere de positioner, der opbevares på vegne af hver enkelt indirekte kunde.

5. En kunde, der leverer indirekte clearingydelser, skal, i overensstemmelse med sine indirekte kunders valg, anmode clearingmedlemmet om at åbne og føre de i artikel 4, stk. 4, omhandlede konti hos CCP'en.

6. En kunde skal give sine indirekte kunder de oplysninger, der er nødvendige, for at de pågældende indirekte kunder kan identificere CCP'en og clearingmedlemmet, der benyttes til at klare deres positioner.

7. Opbevarer clearingmedlemmet en eller flere indirekte kunders aktiver og positioner på en konto som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra b), skal kunden sørge for, at den indirekte clearingordning med kundens indirekte kunder omfatter alle vilkår og betingelser, der er nødvendige for at sikre, at clearingmedlemmet, i tilfælde af den pågældende kundes misligholdelse, straks kan returnere provenuet fra likvidationen af de positioner og aktiver, der opbevares på vegne af de pågældende indirekte kunder, til de indirekte kunder i overensstemmelse med artikel 4, stk. 7.

8. En kunde skal give clearingmedlemmet de oplysninger, der er nødvendige for at kunne identificere, overvåge og styre alle væsentlige risici, der måtte opstå som følge af leveringen af indirekte clearingydelser, og som ville kunne påvirke clearingmedlemmets modstandsdygtighed.

9. En kunde skal operere med ordninger, der sikrer, at alle oplysninger i dens besiddelse vedrørende dens indirekte kunder, herunder identiteten af de indirekte kunder, jf. artikel 5, stk. 4, omgående stilles til rådighed for clearingmedlemmet.«

7) Følgende indsættes som artikel 5a:

»Artikel 5a

Krav vedrørende indirekte kunders levering af indirekte clearingydelser

1. En indirekte kunde må kun levere indirekte clearingydelser til indirekte kunder i andet led, hvis parterne i de indirekte clearingordninger opfylder et af kravene i stk. 2, og alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Den indirekte kunde er et kreditinstitut eller investeringsselskab, som er meddelt tilladelse, eller en enhed etableret i et tredjeland, der ville blive anset for at være et kreditinstitut eller et investeringsselskab, hvis den pågældende enhed var etableret i Unionen.
- b) Den indirekte kunde og den indirekte kunde i andet led indgår skriftlig aftale om en indirekte clearingordning. Den indirekte clearingordning skal som minimum omfatte følgende kontraktvilkår:
 - i) de i artikel 2, stk. 1, litra b), omhandlede generelle vilkår og betingelser
 - ii) en forpligtelse for den indirekte kunde til at opfylde alle forpligtelser for den indirekte kunde i andet led over for kunden i forbindelse med transaktioner, der er omfattet af den indirekte clearingordning.
- c) Clearingmedlemmet opbevarer aktiverne og positionerne tilhørende den indirekte kunde i andet led på en konto som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a).

Alle aspekter af den i litra b) omhandlede indirekte clearingordning skal tydeligt dokumenteres.

2. For så vidt angår stk. 1 skal parterne i de indirekte clearingordninger opfylde et af følgende krav:

- a) Clearingmedlemmet og kunden er del af samme koncern, men den indirekte kunde er ikke del af denne koncern.
- b) Kunden og den indirekte kunde er del af samme koncern, men hverken clearingmedlemmet eller den indirekte kunde i andet led er del af denne koncern.

3. For indirekte clearingordninger indgået af parterne i den i stk. 2, litra a), omhandlede situation gælder følgende:

- a) Artikel 4, stk. 1, 5, 6 og 8, finder anvendelse på kunden, som om denne var clearingmedlem.
- b) Artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 5, stk. 2, 3, 6, 8 og 9, finder anvendelse på den indirekte kunde, som om denne var kunde.

4. For indirekte clearingordninger indgået af parterne i den i stk. 2, litra b), omhandlede situation gælder følgende:

- a) Artikel 4, stk. 5 og 6, finder anvendelse på kunden, som om denne var clearingmedlem.
- b) Artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 5, stk. 2, 3, 6, 8 og 9, finder anvendelse på den indirekte kunde, som om denne var kunde.«

8) Som artikel 5b indsættes:

»Artikel 5b

Krav vedrørende levering af indirekte clearingydelser fra indirekte kunder i andet led

1. En indirekte kunde i andet led må kun levere indirekte clearingydelser til indirekte kunder i tredje led, hvis alle de følgende betingelser er opfyldt:

- a) Den indirekte kunde og den indirekte kunde i andet led er kreditinstitutter eller investeringsselskaber, som er meddelt tilladelse, eller enheder etableret i et tredjeland, der ville blive anset for at være et kreditinstitut eller et investeringsselskab, hvis den pågældende enhed var etableret i Unionen.
- b) Clearingmedlemmet og kunden er del af samme koncern, men den indirekte kunde er ikke del af denne koncern.
- c) Den indirekte kunde og den indirekte kunde i andet led er del af samme koncern, men den indirekte kunde i tredje led er ikke del af denne koncern.
- d) Den indirekte kunde i andet led og den indirekte kunde i tredje led indgår skriftlig aftale om en indirekte clearingordning. Den indirekte clearingordning skal som minimum omfatte følgende kontraktvilkår:
 - i) de i artikel 2, stk. 1, litra b), omhandlede generelle vilkår og betingelser
 - ii) en forpligtelse for den indirekte kunde i andet led til at opfylde alle forpligtelser, som den indirekte kunde i tredje led har over for den indirekte kunde i forbindelse med transaktioner, der er omfattet af den indirekte clearingordning.
- e) Clearingmedlemmet opbevarer aktiverne og positionerne tilhørende den indirekte kunde i tredje led på en konto som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a).

Alle aspekter af den i første afsnit, litra d), omhandlede indirekte clearingordning skal tydeligt dokumenteres.

2. Hvor indirekte kunder i andet led leverer indirekte clearingydelser i overensstemmelse med stk. 1, gælder følgende:

- a) Artikel 4, stk. 1, 5, 6 og 8, finder anvendelse på både kunden og den indirekte kunde, som om disse var clearingmedlemmer.
- b) Artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 5, stk. 2, 3, 6, 8 og 9, finder anvendelse på både den indirekte kunde og den indirekte kunde i andet led, som om disse var kunder.«

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 3. januar 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. september 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/2156**af 7. november 2017****om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser »Kielbasa piaszczańska« (BGB)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Polens ansøgning om registrering af betegnelsen »Kielbasa piaszczańska« er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾, jf. artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012.
- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, skal betegnelsen »Kielbasa piaszczańska« registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen »Kielbasa piaszczańska« (BGB) registreres.

Betegnelsen i stk. 1 henviser til et produkt i kategori 1.2. Kødprodukter (opvarmet, saltet, røget m.m.) i bilag XI til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 ⁽³⁾.*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. november 2017.

På Kommissionens vegne
For formanden
Phil HOGAN
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 205 af 29.6.2017, s. 70.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 36).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/2157**af 16. november 2017****om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 211/2012 om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen ⁽¹⁾, særlig artikel 57, stk. 4, og artikel 58, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur (»KN«), der er knyttet som bilag til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 ⁽²⁾, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tarifieringen af visse varer.
- (2) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 211/2012 ⁽³⁾ blev en vare bestående af en blanding af ethylalkohol (70 vægtprocent) og benzin (motorbenzin), der opfylder EN 228 (30 vægtprocent), tariferet under KN-kode 2207 20 00.
- (3) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 626/2014 ⁽⁴⁾ indførte Kommissionen supplerende bestemmelse 12 til kapitel 22 i del II af den kombinerede nomenklatur. Begrundelsen for tarifieringen af den pågældende vare ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 211/2012 under KN-kode 2207 20 00 bør afstemmes med reglerne i den nævnte supplerende bestemmelse for at undgå eventuelle uoverensstemmelser i tarifieringen af specifikke blandinger af ethylalkohol med andre stoffer og for at sikre ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur i Unionen. Varebeskrivelsen i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 211/2012 bør også tydeliggøre, at produktet anvendes som råvare i fremstillingen af brændstof til motorkøretøjer.
- (4) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 211/2012 bør derfor ændres.
- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 211/2012 erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.⁽¹⁾ EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1.⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1).⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 211/2012 af 12. marts 2012 om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 73 af 13.3.2012, s. 1).⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 626/2014 af 10. juni 2014 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 174 af 13.6.2014, s. 26).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. november 2017.

På Kommissionens vegne

For formanden

Stephen QUEST

Generaldirektør

Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion

BILAG

»BILAG

Varebeskrivelse	Tarifiering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
<p>En vare bestående af (i vægtprocent):</p> <p>— ethylalkohol 70</p> <p>— benzin (motorbenzin), der opfylder EN 228 30</p> <p>Varen anvendes som råvare i fremstillingen af brændstof til motorkøretøjer.</p> <p>Den transporteres i bulk.</p>	2207 20 00	<p>Tarifiering i henhold til almindelig tarifieringsbestemmelse 1 og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur, supplerende bestemmelse 12 til kapitel 22 og teksten til KN-kode 2207 og 2207 20 00.</p> <p>Varen er en blanding af ethylalkohol og benzin (motorbenzin). Andelen af benzin (motorbenzin) i varen gør den uegnet til drikkebrug, men forhindrer ikke dens anvendelse til industrielle formål (se også Forklarende Bemærkninger til HS, pos. 2207, fjerde stykke).</p> <p>Varen skal derfor tariferes under KN-kode 2207 20 00 som denatureret ethylalkohol.»</p>

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) 2017/2158**af 20. november 2017****om afbødende foranstaltninger og benchmarkniveauer for reduktion af forekomsten af acrylamid i fødevarer****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarer-hygijne ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 852/2004 har til formål at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau med hensyn til fødevarer-sikkerhed. I forordningen defineres »fødevarerhygijne« som foranstaltninger og betingelser, der er nødvendige for at holde farer under kontrol og sikre, at en fødevarer er egnet til konsum, hvis den anvendes som tilsigtet. Farer for fødevarer-sikkerheden opstår, når fødevarer udsættes for farlige agenser, som medfører kontaminering af fødevarer. Fødevarerfarer kan være biologiske, kemiske eller fysiske.
- (2) Acrylamid er et forurenende stof som defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 315/93 ⁽²⁾ og udgør som sådan en kemisk fare i fødevarer-kæden.
- (3) Acrylamid er en organisk forbindelse med lav molekylvægt, der er letopløselig i vand, og som dannes ud fra naturligt forekommende bestanddele, nemlig asparagin og sukkerarter, i visse fødevarer, når de tilberedes ved temperaturer på typisk over 120 °C og lavt vandindhold. Det dannes især i bagte eller stegte kulhydratrige fødevarer, hvor råvarerne indeholder dets prækursorer, f.eks. korn, kartofler og kaffebønner.
- (4) Eftersom acrylamidindholdet i nogle fødevarer synes at være væsentligt større end i sammenlignelige varer i samme produktkategori, opfordrede Kommissionen i sin henstilling 2013/647/EU ⁽³⁾ medlemsstaternes kompetente myndigheder til at foretage undersøgelser af de produktions- og forarbejdningsmetoder, der anvendes af fødevarer-virksomhedslederne, hvis acrylamidindholdet som konstateret i en given fødevarer overstiger de vejledende grænseværdier, der er fastsat i bilaget til nævnte henstilling.
- (5) Ekspertpanelet for Forurenende Stoffer i Fødevarer-kæden under Den Europæiske Fødevarer-sikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«) vedtog i 2015 en udtalelse om acrylamid i fødevarer ⁽⁴⁾. På grundlag af dyreundersøgelser bekræfter autoriteten tidligere evalueringer, der siger, at acrylamid i fødevarer potentielt kan øge risikoen for at udvikle kræft hos forbrugere i alle aldersklasser. Eftersom acrylamid forekommer i en bred vifte af dagligdags fødevarer, gælder denne problemstilling for alle forbrugere, men børn er den mest udsatte aldersgruppe under hensyntagen til kropsvægten. På grundlag af det nuværende niveau for eksponering gennem kosten blev mulige skadelige virkninger af acrylamid på nervesystemet, den præ- og postnatale udvikling og den mandlige reproduktionsevne ikke anset for at være et problem. Det nuværende niveau for eksponering for acrylamid gennem kosten på tværs af aldersgrupper viser, at der kan være et problem med hensyn til stoffets kræftfremkaldende virkninger.
- (6) Som følge af autoritetens konklusioner med hensyn til acrylamids kræftfremkaldende virkninger, og da der ikke findes konsistente og obligatoriske foranstaltninger, som skal anvendes af fødevarer-virksomhedsledere for at mindske indholdet af acrylamid, er det nødvendigt at garantere fødevarer-sikkerheden og reducere forekomsten af acrylamid i fødevarer, når råvarerne indeholder dets prækursorer, ved at der fastsættes hensigtsmæssige afbødende foranstaltninger. Indholdet af acrylamid kan mindskes ved en afbødende indsats, f.eks. gennemførelse af god hygiejnepraksis og anvendelse af HACCP-principperne (Hazard analysis and critical control points).

⁽¹⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 315/93 af 8. februar 1993 om fællesskabsprocedurer for forurenende stoffer i levnedsmidler (EFT L 37 af 13.2.1993, s. 1).⁽³⁾ Kommissionens henstilling 2013/647/EU af 8. november 2013 om undersøgelser af acrylamidindholdet i fødevarer (EUT L 301 af 12.11.2013, s. 15).⁽⁴⁾ EFSA Journal 2015;13(6):4104.

- (7) I henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 852/2004 skal ledere af fødevarer virksomheder overholde de procedurer, som er nødvendige for at nå de mål, der er opstillet for at opfylde målsætningen i nævnte forordning, og foretage de prøveudtagninger og analyser, som er relevante for at fastholde deres egen præstation. I den forbindelse kan fastsættelse af mål, f.eks. benchmarkniveauer, være en rettesnor for gennemførelsen af hygiejnebestemmelserne, samtidig med at det sikrer en reduktion af eksponeringen for visse farer. Afbødende foranstaltninger vil mindske forekomsten af acrylamid i fødevarer. For at kontrollere overholdelsen af benchmarkniveauerne bør effektiviteten af afbødende foranstaltninger efterprøves ved prøveudtagninger og analyser.
- (8) Der bør derfor fastsættes afbødende foranstaltninger, der identificerer fødevarerforarbejdningsstrin, hvor der kan dannes acrylamid i fødevarer, og aktiviteter med henblik på at reducere acrylamidindholdet i sådanne fødevarer.
- (9) De afbødende foranstaltninger, der fastsættes ved denne forordning, er baseret på den aktuelle videnskabelige og tekniske viden, og de har vist sig at føre til lavere indhold af acrylamid, uden at det forringer kvaliteten og den mikrobielle sikkerhed ved produktet. Disse afbødende foranstaltninger er blevet fastlagt efter omfattende høringer af organisationer, der repræsenterer berørte fødevarer virksomhedsledere, forbrugere og eksperter fra de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Hvis de afbødende foranstaltninger omfatter anvendelse af fødevarer tilsætningsstoffer og andre stoffer, bør fødevarer tilsætningsstofferne og de andre stoffer anvendes i overensstemmelse med tilladelsen til at anvende dem.
- (10) Benchmarkniveauerne er resultatindikatorer, der skal anvendes for at efterprøve effektiviteten af de afbødende foranstaltninger, og er baseret på erfaringer og forekomst for brede kategorier af fødevarer. De bør fastsættes på et niveau, der er så lavt, som det med rimelighed er muligt med anvendelse af alle relevante afbødende foranstaltninger. Benchmarkniveauerne bør bestemmes under hensyntagen til de nyeste data om forekomst fra autoritetens database, som lader antage, at man i en bred fødevarer kategori normalt kan mindske indholdet af acrylamid i 10-15 % af produktionen med det højeste indhold ved at anvende god praksis. Det erkendes, at de angivne fødevarer kategorier i visse tilfælde er brede, og at der for bestemte fødevarer i en sådan bred fødevarer kategori kan være særlige produktionsrelaterede, geografiske eller sæsonbestemte forhold eller produkttegenskaber, for hvilke benchmarkniveauerne ikke kan opnås på trods af alle afbødende foranstaltninger. I sådanne situationer bør fødevarer virksomhedslederen kunne dokumentere, at han har anvendt de relevante afbødende foranstaltninger.
- (11) Benchmarkniveauerne bør regelmæssigt revurderes af Kommissionen med henblik på at fastsætte lavere niveauer, der afspejler den løbende reduktion af forekomsten af acrylamid i fødevarer.
- (12) Fødevarer virksomhedsledere, der producerer fødevarer, som er omfattet af denne forordning, og som udøver detailvirksomhed og/eller kun leverer direkte til lokale detailvirksomheder, er typisk mindre erhvervsdrivende. De afbødende foranstaltninger er derfor afpasset efter arten af deres virksomhed. Fødevarer virksomhedsledere, der er en del af eller er franchisetagere under en større, sammenkoblet virksomhed, og som får forsyninger leveret centralt, bør imidlertid anvende supplerende afbødende foranstaltninger, der kan anvendes i praksis af større virksomheder, da sådanne foranstaltninger yderligere reducerer forekomsten af acrylamid i fødevarer og i praksis kan anvendes af disse virksomheder.
- (13) Effektiviteten af de afbødende foranstaltninger til at reducere acrylamidindholdet bør efterprøves ved prøveudtagninger og analyser. Der bør fastsættes krav til de prøveudtagninger og analyser, der skal udføres af fødevarer virksomhedslederne. Hvad angår prøveudtagning bør der fastsættes analysekrav og prøveudtagningsfrekvens med henblik på at sikre, at de opnåede analyseresultater er repræsentative for deres produktion. Fødevarer virksomhedsledere, der producerer fødevarer, som er omfattet af denne forordning, og som udøver detailvirksomhed og/eller kun leverer direkte til lokale detailvirksomheder, fritages fra forpligtelsen til at udtage prøver af og analysere deres produktion for forekomst af acrylamid, da et sådant krav ville være en uforholdsmæssig stor byrde for deres virksomhed.
- (14) Som supplement til virksomhedsledernes prøveudtagninger og analyser skal medlemsstaterne i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 ⁽¹⁾ regelmæssigt udføre offentlig kontrol for at sikre, at lovgivningen om foder og fødevarer overholdes. De prøveudtagninger og analyser, der foretages af medlemsstaterne som led i den offentlige kontrol, bør være i overensstemmelse med de prøveudtagningsprocedurer og analysekriterier, der er fastsat i medfør af forordning (EF) nr. 882/2004.
- (15) Som supplement til foranstaltningerne i nærværende forordning bør det efter dens ikrafttræden overvejes at fastsætte grænseværdier for acrylamid i visse fødevarer i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 315/93.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarer lovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

- (16) Gennemførelsen af fødevareromsomhedsledernes afbødende foranstaltninger kan indebære ændringer af deres nuværende produktionsproces, og der bør derfor fastsættes en overgangsperiode, inden foranstaltningerne i denne forordning finder anvendelse.
- (17) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Medmindre andet er fastsat i de gældende bestemmelser i EU-lovgivningen på fødevarerområdet, skal fødevareromsomhedsledere, som producerer og markedsfører fødevarer, der er anført i stk. 2, i overensstemmelse med artikel 2 anvende de afbødende foranstaltninger, der er fastsat i bilag I og II, med henblik på at opnå et indhold af acrylamid, der er så lavt, som det med rimelighed er muligt, og som ligger under de benchmarkniveauer, der er fastsat i bilag IV.
2. De fødevarer, der er omhandlet i stk. 1, er følgende:
- a) pommfritter, andre udskårne (friturestegte) produkter og skivede kartoffelchips fremstillet af friske kartofler
 - b) kartoffelchips, snacks, kiks og andre kartoffelprodukter fremstillet af kartoffeldej
 - c) brød
 - d) morgenmadscerealier (undtagen grød)
 - e) finere bagværk: småkager, kiks, tvebakker, kornbaserede snackstænger, boller, kræmmerhuse, vaffler, crumpets og honningkager samt kiks, knækbrød og brøderstatninger. I denne kategori forstås ved »cracker« på engelsk en tør »biscuit« (begge er »kiks« på dansk) (et bagværk, der er baseret på mel af korn)
 - f) kaffe
 - i) ristet kaffe
 - ii) pulverkaffe
 - g) kaffeerstatninger
 - h) babymad og forarbejdede fødevarer baseret på cerealier bestemt til spædbørn og småbørn som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 609/2013 ⁽¹⁾.

Artikel 2

Afbødende foranstaltninger

1. Fødevareromsomhedsledere, som producerer og markedsfører fødevarer, der er anført i artikel 1, stk. 2, skal anvende afbødende foranstaltninger som fastsat i bilag I.
2. Uanset stk. 1 skal fødevareromsomhedsledere, som producerer fødevarer, der er anført i artikel 1, stk. 2, og som udøver detailvirksomhed og/eller kun leverer direkte til lokale detailvirksomheder, anvende afbødende foranstaltninger som fastsat i bilag II, del A.
3. Fødevareromsomhedsledere, der er omhandlet i stk. 2, som driver virksomhed i anlæg, der er under direkte kontrol, og som driver virksomhed under ét varemærke eller én forretningslicens, og som er en del af eller er franchisetagere under en større, sammenkoblet virksomhed, og som modtager instrukser fra den fødevareromsomhedsleder, der centralt leverer de fødevarer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, skal anvende supplerende afbødende foranstaltninger som fastsat i bilag II, del B.
4. Hvis et benchmarkniveau overskrides, skal fødevareromsomhedslederen revurdere de afbødende foranstaltninger og justere sine processer og kontroller med henblik på at opnå et indhold af acrylamid, der er så lavt, som det med rimelighed er muligt, og som ligger under de benchmarkniveauer, der er fastsat i bilag IV. Fødevareromsomhedslederne skal tage hensyn til fødevarsikkerheden, særlige produktionsrelaterede og geografiske forhold eller produktgenskaber.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 609/2013 af 12. juni 2013 om fødevarer bestemt til spædbørn og småbørn, fødevarer til særlige medicinske formål og kosterstatning til vægtkontrol og om ophævelse af Rådets direktiv 92/52/EØF, Kommissionens direktiv 96/8/EF, 1999/21/EF, 2006/125/EF og 2006/141/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/39/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 41/2009 og (EF) nr. 953/2009 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 35).

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning gælder følgende:

- 1) De definitioner af »fødevarer«, »leder af en fødevarer virksomhed« (fødevarer virksomhedsleder), »detailhandel«, »markedsføring« og »endelig forbruger«, der er fastsat i artikel 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ⁽¹⁾, finder anvendelse.
- 2) Ved »benchmarkniveauer« forstås resultatindikatorer, der anvendes for at efterprøve effektiviteten af de afbødende foranstaltninger, og de er baseret på erfaringer og forekomst for brede kategorier af fødevarer.

Artikel 4

Prøveudtagninger og analyser

1. Fødevarer virksomhedsledere, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, skal opstille et program for deres egne prøveudtagninger og analyser af acrylamidindholdet i de fødevarer, der er anført i artikel 1, stk. 2.
2. Fødevarer virksomhedsledere, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, skal føre en fortegnelse over de anvendte afbødende foranstaltninger, jf. bilag I.
3. Fødevarer virksomhedsledere, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, skal føre en fortegnelse over de anvendte afbødende foranstaltninger, jf. bilag II, del A og B.
4. Fødevarer virksomhedsledere, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1 og 3, skal udtage prøver og foretage analyser til bestemmelse af indholdet af acrylamid i fødevarer i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i bilag III, og skal registrere resultaterne af prøveudtagningerne og analyserne.
5. Hvis resultaterne af prøveudtagningerne og analyserne viser, at indholdet af acrylamid ikke er lavere end de benchmarkniveauer for acrylamid, der er fastsat i bilag IV, skal fødevarer virksomhedsledere, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1 og 3, straks revurdere de afbødende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4.
6. Som en undtagelse finder denne artikel ikke anvendelse på fødevarer virksomhedsledere, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2. Sådanne fødevarer virksomhedsledere skal kunne fremlægge dokumentation for anvendelsen af afbødende foranstaltninger som fastsat i bilag II, del A.

Artikel 5

Revurdering af acrylamidindholdet

Benchmarkniveauerne for forekomsten af acrylamid i fødevarer, jf. bilag IV, revurderes af Kommissionen hvert tredje år og første gang senest tre år efter anvendelsesdatoen for denne forordning.

Revurderingen af benchmarkniveauerne skal være baseret på de data om forekomst af acrylamid i autoritetens database, der vedrører den periode, revurderingen omfatter, og som de kompetente myndigheder og fødevarer virksomhedsledere har indsendt til autoritetens database.

Artikel 6

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 11. april 2018.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarer lovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG I

AFBØDENDE FORANSTALTNINGER, JF. ARTIKEL 2, STK. 1

Hvis de afbødende foranstaltninger i dette bilag omfatter anvendelse af fødevarerilsætningsstoffer og andre stoffer, bør fødevarerilsætningsstofferne og de andre stoffer anvendes i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1332/2008 ⁽¹⁾ og (EF) nr. 1333/2008 ⁽²⁾ og Kommissionens forordning (EU) nr. 231/2012 ⁽³⁾.

I. PRODUKTER PÅ BASIS AF RÅ KARTOFLER

Udvælgelse af egnede kartoffelsorter

1. Lederne af fødevarerilsætningsstoffer (i det følgende benævnt »fødevarerilsætningsstoffer«) skal identificere og anvende de kartoffelsorter, der er egnet til produkttypen, og hvor indholdet af acrylamidprækursorer, såsom reducerende sukkerarter (fructose og glucose) og asparagin, er lavest.
2. Fødevarerilsætningsstofferne skal anvende sorter af kartofler, der er blevet opbevaret under de vilkår, der er fastsat for den givne kartoffelsort, og i den opbevaringsperiode, der er fastsat for sorten. De opbevarede kartofler skal anvendes inden for deres optimale opbevaringsperiode.
3. Fødevarerilsætningsstofferne skal identificere kartoffelsorter med mindre acrylamiddannende potentiale under dyrkning, opbevaring og forarbejdning af fødevarer. Resultaterne skal dokumenteres.

Acceptkriterier

1. Fødevarerilsætningsstofferne skal i deres ordninger vedrørende levering af kartofler angive det maksimale indhold af reducerende sukkerarter i kartoflerne og også den maksimale mængde stødte, plettede eller beskadigede kartofler.
2. Hvis det angivne indhold af reducerende sukkerarter i kartofler og mængden af stødte, plettede eller beskadigede kartofler overskrides, kan fødevarerilsætningsstofferne acceptere kartoffelleverancen ved at angive supplerende afbødende foranstaltninger, der skal træffes for at sikre, at forekomsten af acrylamid i slutproduktet er så lavt, som det med rimelighed er muligt, og som ligger under det benchmarkniveau, der er fastsat i bilag IV.

Opbevaring og transport af kartofler

1. Hvis fødevarerilsætningsstofferne driver deres egne lagre:
 - skal temperaturen være passende i forhold til den opbevarede kartoffelsort og være over 6 °C
 - skal fugtigheden være på et niveau, der sikrer, at kartoflerne i mindst muligt omfang blive søde på grund af alder
 - skal spiring undgås på langtidsopbevarede kartofler, når det er tilladt, med passende midler
 - skal indholdet af reducerende sukkerarter i kartofler testes under opbevaringen.
2. Kartoffelpartier skal overvåges med hensyn til reducerende sukkerarter på høsttidspunktet.
3. Fødevarerilsætningsstofferne skal specificere transportbetingelserne for kartofler med hensyn til temperatur og varighed, navnlig hvis udendørstemperaturerne er markant lavere end de temperaturer, kartoflerne er opbevaret under, for at sikre, at temperaturerne under transport af kartoflerne ikke er lavere end de temperaturer, de er opbevaret under. Disse specifikationer skal dokumenteres.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1332/2008 af 16. december 2008 om fødevarerilsætningsstoffer og om ændring af Rådets direktiv 83/417/EØF, Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999, direktiv 2000/13/EF, Rådets direktiv 2001/112/EF og forordning (EF) nr. 258/97 (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 7).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevarerilsætningsstoffer (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 16).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 231/2012 af 9. marts 2012 om specifikationer for fødevarerilsætningsstoffer opført i bilag II og III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 (EUT L 83 af 22.3.2012, s. 1).

a) **SKIVEDE KARTOFFELCHIPS****Opskrift og procesdesign**

1. For hvert produktdesign skal fødevarevirksomhedslederne præcisere fritureolietemperaturerne der, hvor produktet forlader frituremaskinen. Disse temperaturer skal holdes på et så lavt niveau som praktisk muligt på en given linje og for det givne produkt i overensstemmelse med kvalitets- og fødevarerikkerhedsstandarderne og under hensyntagen til relevante faktorer såsom frituremaskinefabrikant, frituremaskinetype, kartoffelsort, tørstof i alt, kartoffelstørrelse, vækstbetingelser, sukkerindhold, årstid og målvandindhold for produktet.
2. Hvis fritureolietemperaturen der, hvor produktet forlader frituremaskinen, er højere end 168 °C, fordi der er tale om et bestemt produkt, et bestemt design eller en bestemt teknologi, skal fødevarevirksomhedslederne fremlægge oplysninger, som godtgør, at indholdet af acrylamid i slutproduktet er så lavt, som det med rimelighed er muligt, og at det benchmarkniveau, der er fastsat i bilag IV, er opnået.
3. For hvert produktdesign skal fødevarevirksomhedslederne præcisere vandindholdet efter friturestegning, idet dette skal være så højt som praktisk muligt for en given produktionslinje og for et givet produkt, i overensstemmelse med de forventede kvalitets- og fødevarerikkerhedsstandarder og under hensyntagen til relevante faktorer såsom kartoffelsort, årstid, knoldstørrelse og temperaturen der, hvor produktet forlader frituremaskinen. Minimumsvandindholdet må ikke være under 1,0 %.
4. Fødevarevirksomhedslederne skal anvende farvesortering i produktionslinjen (manuel og/eller optisk-elektronisk sortering) for kartoffelchips efter stegning.

b) **POMFRITTER OG ANDRE UDSKÅRNE FRITURESTEGTE ELLER OVNSTEGTE KARTOFFELPRODUKTER****Opskrift og procesdesign**

1. Kartoffler skal, inden de anvendes, testes for reducerende sukkerarter. Dette kan ske ved hjælp af stegetest ved anvendelse af farver som en indikator for potentielt højt indhold af reducerende sukkerarter: vejledende stegetest af 20-25 midterstykker, der er stegt med henblik på at vurdere kartoffelstykkernes stegningsfarver i forhold til farvespecifikationen ved hjælp af USDA/Munsell-farveskemaet eller kalibrerede virksomhedsspecifikke farveskemaer for små virksomheder. Alternativt kan den samlede færdige stegningsfarve måles ved hjælp af særligt udstyr (f.eks. Agtron).
2. Fødevarevirksomhedslederne skal fjerne umodne knolde, der har en lav vægt under vand og højt indhold af reducerende sukkerarter. Sådanne knolde kan fjernes, ved at de passerer gennem en saltlage eller lignende systemer, som får umodne knolde til at flyde, eller ved at kartoflerne forvaskes med henblik på at påvise dårlige knolde.
3. Fødevarevirksomhedslederne skal fjerne rester fra udskæringen umiddelbart efter udskæring for at undgå brankede stykker i det stegte slutprodukt.
4. Fødevarevirksomhedslederne skal blanchere kartoffelstykker for at fjerne nogle af de reducerende sukkerarter fra ydersiden af stykkerne.
5. Fødevarevirksomhedslederne skal tilpasse blancheringen til de indkommende råvarers særlige kvalitetsgenskaber, og de skal holde sig inden for specifikationsgrænserne for slutproduktfarven.
6. Fødevarevirksomhedslederne skal forebygge (enzymatisk) misfarvning og mørkfarvning efter stegning af kartoffelprodukter. Dette kan gøres ved at anvende dinatriumdiphosphat (E 450), som også sænker pH-værdien i vaskevandet og forhindrer brunfarvningsreaktion.
7. Det bør undgås at anvende reducerende sukkerarter som brunfarvningsmiddel. De må kun anvendes, hvis det er nødvendigt, til konsekvent at holde sig inden for de specificerede grænser. Fødevarevirksomhedslederne skal styre slutproduktets farve ved at foretage farvetjek af det stegte slutprodukt. Hvis der er behov for det efter blanchering, kan specifikationen for den endelige farve opfyldes ved kontrolleret tilsætning af dextrose. Kontrolleret tilsætning af dextrose efter blanchering resulterer i lavere acrylamidindhold i et stegt slutprodukt ved samme farve som hos ublancherede produkter med udelukkende naturligt akkumulerede reducerende sukkerarter.

Oplysninger til slutbrugere

1. Over for slutbrugere skal fødevarerivsomslederne på emballagen og/eller via andre kommunikationskanaler oplyse om anbefalede tilberedningsmetoder med angivelse af tid, temperatur, mængde til ovn/friturekoger/pande. Anvisninger om den anbefalede tilberedning skal fremgå tydeligt for forbrugerne på alle produktemballager i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011⁽¹⁾ om fødevarerinformation til forbrugere.

De anbefalede tilberedningsmetoder skal være i overensstemmelse med kundespecifikationer og krav til professionelle slutbrugere, og de skal valideres pr. produkttype for at sikre optimal sensorisk kvalitet ved den lyseste acceptable farve pr. anført tilberedningsmetode (f.eks. friturekoger eller ovn) og et acrylamidindhold, der ligger under det benchmarkniveau, der er fastsat i bilag IV.

Fødevarerivsomslederne skal anbefale andre slutbrugere end forbrugere, at de sørger for, at de, der anvender produktet (f.eks. kokke), råder over redskaber, der sikrer gode tilberedningsmetoder, og at de leverer kalibreret udstyr (f.eks. timere, stegediagrammer, farveskemaer (f.eks. USDA/Munsell-systemet) og som minimum tydelige billeder med de ønskede farver for det tilberedte slutprodukt.

2. Fødevarerivsomslederne skal navnlig anbefale slutbrugere:

- at holde temperaturen på mellem 160 og 175 °C ved stegning og på 180-220 °C, når der benyttes en ovn. Der kan anvendes en lavere temperatur, hvis ventilatoren er tændt
- at tilberedningsapparatet (f.eks. ovn eller varmluftfrituregryde) forvarmes til en korrekt temperatur på 180-220 °C i henhold til emballagens tilberedningsanvisninger, afhængigt af produktspecifikationerne og lokale krav
- at kartoflerne tilberedes, indtil de får en gyldengul farve
- at produktet ikke får for meget
- at ovnprodukter vendes efter 10 minutter eller halvvejs gennem tilberedningstiden
- at følge de anbefalede tilberedningsanvisninger som oplyst af fabrikanten
- at reducere tilberedningstiden, når der tilberedes mindre mængder af kartofler end angivet på pakningen, for at undgå for kraftig brunfarvning af produktet
- ikke at fylde friturekurven for meget; at fylde kurven til halvvejsmærket for at undgå for stort olieoptag som følge af længere stegetid.

II. KARTOFFELCHIPS, SNACKS, KIKS OG ANDRE KARTOFFELPRODUKTER PÅ BASIS AF KARTOFFELDEJ

Råvarer

1. For hvert produkt skal fødevarerivsomslederne fastsætte målværdier for reducerende sukkerarter i deres dehydrerede kartoffelingredienser.
2. Målværdien for reducerende sukkerarter i de pågældende produkter skal fastsættes så lavt som praktisk muligt, idet der tages hensyn til alle relevante faktorer i designet og fremstillingen af slutproduktet, såsom mængden af kartoffelingredienser i opskriften, yderligere mulige afbødende foranstaltninger, yderligere forarbejdning af dejen, årstid og vandindholdet i slutproduktet.
3. Hvis indholdet af reducerende sukkerarter er højere end 1,5 %, skal fødevarerivsomslederne fremlægge oplysninger, som godtgør, at indholdet af acrylamid i slutproduktet er så lavt, som det med rimelighed er muligt, og som ligger under det benchmarkniveau, der er fastsat i bilag IV.

Opskrift og procesdesign

1. Dehydrerede kartoffelingredienser skal, inden de anvendes, analyseres af enten leverandøren eller brugeren for at bekræfte, at sukkerindholdet ikke overstiger det fastsatte niveau.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarerinformation til forbrugere, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

2. Hvis de dehydrerede kartoffelingredienser overstiger det fastsatte sukkerniveau, skal fødevarerivsoms-hedslederne præcisere, hvilke yderligere afbødende foranstaltninger der skal træffes for at sikre, at indholdet af acrylamid i slutproduktet er så lavt, som det med rimelighed er muligt, og som ligger under det benchmarkniveau, der er fastsat i bilag IV.
3. For hvert produkt skal fødevarerivsoms-hedslederne revurdere, om det er muligt delvis at udskifte kartoffelingredienserne med ingredienser med et mindre acrylamiddannende potentiale.
4. I systemer baseret på våd dej skal fødevarerivsoms-hedslederne overveje så vidt muligt at anvende følgende stoffer, under hensyntagen til at disse stoffer ikke nødvendigvis er synergistiske i deres afbødningseffekt for så vidt angår anvendelse af asparaginase og reduktion af pH-værdier specifikt:
 - asparaginase
 - syrer og salte heraf (for at reducere dejens pH-værdi)
 - calciumsalte.
5. Hvis dejbaserede kartoffelchips, snacks eller kiks frituresteges, skal fødevarerivsoms-hedslederne fastsætte stegeolietemperaturer for hvert produkt der, hvor det forlader frituremaskinen, og kontrollere disse temperaturer og føre registre for at dokumentere kontrollen.
6. Olietemperaturen der, hvor produktet forlader frituremaskinen, skal holdes på et så lavt niveau som praktisk muligt på en given linje og for det givne produkt i overensstemmelse med de foreskrevne kvalitets- og fødevarerivsoms-hedsstandarder og under hensyntagen til relevante faktorer såsom frituremaskinefabrikant, frituremaskintype, sukkerindhold og målvandindhold for produktet.

Hvis temperaturen er på over 175 °C der, hvor produktet forlader frituremaskinen, skal fødevarerivsoms-hedslederne fremlægge oplysninger, som godtgør, at indholdet af acrylamid i slutproduktet ligger under det benchmarkniveau, der er fastsat i bilag IV.

(NB: De fleste pelletprodukter steges ved temperaturer på over 175 °C på grund af den meget korte stegetid og behovet for, at temperaturen er tilstrækkeligt høj til, at man opnår den nødvendige ekspansion og tekstur hos disse produkter.)

7. Hvis dejbaserede kartoffelchips, snacks eller kiks ovnbages, skal fødevarerivsoms-hedslederne for hvert produkt fastsætte bagetemperaturen der, hvor produktet forlader bageovnen, og føre registre for at dokumentere kontrollen.
8. Temperaturen der, hvor produktet forlader bageovnen/tøringsprocessen slutter, skal holdes på et så lavt niveau som praktisk muligt på en given linje og for det givne produkt i overensstemmelse med de forventede kvalitets- og fødevarerivsoms-hedsstandarder og under hensyntagen til relevante faktorer såsom maskintype, råvarens indhold af reducerende sukkerarter og produktets vandindhold.
9. Hvis produktets temperatur er på over 175 °C ved afslutningen på bagningen/tøringsprocessen, skal fødevarerivsoms-hedslederne fremlægge oplysninger, som godtgør, at indholdet af acrylamid i slutproduktet ligger under det benchmarkniveau, der er fastsat i bilag IV.
10. For hvert produkt skal fødevarerivsoms-hedslederne fastsætte vandindholdet efter friturestegning eller bagning, idet dette skal være så højt som praktisk muligt på en given produktionslinje og for et givet produkt, i overensstemmelse med kravene til produktkvaliteten og fødevarerivsoms-hedsstandarder og under hensyntagen til temperaturen der, hvor produktet forlader frituremaskinen/bagningen/tøringsprocessen. Vandindholdet i slutproduktet må ikke være lavere end 1,0 %.

III. FINERE BAGVÆRK

De afbødende foranstaltninger i dette kapitel finder anvendelse på finere bagværk, såsom småkager, kiks, tvebakker, kornbaserede snackstænger, boller, kræmmerhuse, vafler, crumpets og honningkager samt usødede produkter som kiks, knækbrød og brøderstatninger. I denne kategori forstås ved »cracker« på engelsk en tør »biscuit« (begge er »kiks« på dansk) (et bagværk, der er baseret på mel af korn), f.eks. saltkiks, rugknækbrød og mazza.

Agronomi

Hvis der er tale om kontraktlandbrug, hvor landbrugsprodukter leveres til fødevarerivsoms-hedslederne direkte af producenten, skal fødevarerivsoms-hedslederne sikre, at følgende krav for at forhindre høje asparaginniveauer i korn finder anvendelse:

- anvendelse af god landbrugspraksis vedrørende gødskning, navnlig med hensyn til at opretholde et afbalanceret indhold af svovl i jorden og sikre en korrekt kvælstoftilførsel

- anvendelse af god plantesundhedspraksis med henblik på at sikre anvendelse af god praksis vedrørende foranstaltninger til beskyttelse af afgrøderne for at forebygge svampeangreb.

Fødevarevirksomhedslederne skal foretage kontrol for at efterprøve den faktiske anvendelse af nævnte krav.

Opskrift og produktdesign

I fremstillingsprocessen skal fødevarevirksomhedslederne anvende følgende afbødende foranstaltninger:

1. For relevante produkter skal fødevarevirksomhedslederne overveje at reducere eller helt eller delvis at erstatte ammoniumbicarbonat med alternative hævemidler såsom
 - a) natriumbicarbonat og syrningsmidler
 - b) natriumbicarbonat og dinatriumdiphosphater (med organiske syrer eller kaliumvarianter heraf).

Som led i disse overvejelser skal fødevarevirksomhedslederne sikre, at anvendelsen af de nævnte alternative hævemidler ikke medfører organoleptiske forandringer (smag, udseende, tekstur osv.) eller øger det samlede natriumindhold, så produktidentitet og forbrugeraccept påvirkes.

2. For produkter, hvis produktdesign gør det muligt, skal fødevarevirksomhedslederne udskifte fructose eller ingredienser, der indeholder fructose, såsom sirup og honning, med glucose eller ikke-reducerende sukkerarter, som f.eks. saccharose, navnlig i opskrifter med ammoniumbicarbonat, hvor dette er muligt, og under hensyntagen til at udskiftningen af fructose eller andre reducerende sukkerarter kan resultere i en ændret produktidentitet som følge af tab af aroma og farvedannelse.
3. Fødevarevirksomhedslederne skal anvende asparaginase, når det er muligt effektivt at reducere asparagin og afbøde potentialet for acrylamiddannelse. Fødevarevirksomhedslederne skal tage hensyn til, at anvendelsen af asparaginase kun har begrænset eller slet ingen indvirkning på indholdet af acrylamid i opskrifter med højt fedtindhold, lavt vandindhold eller høj pH-værdi.
4. Hvis en produkttegenskab tillader det, skal fødevarevirksomhedslederne revurdere, om det er muligt delvis at udskifte hvedemelet med alternative mel af korn, f.eks. ris, under hensyntagen til at enhver ændring vil have en indvirkning på bageprocessen og produktets organoleptiske egenskaber. Forskellige typer korn har vist sig at have forskelligt indhold af asparagin (typisk er asparaginindholdet højest i rug og dernæst i aftagende rækkefølge havre, hvede og majs og med det laveste indhold i ris).
5. Fødevarevirksomhedslederne skal ved risikovurderingen tage hensyn til virkningerne af ingredienser i det finere bagværk, der kan øge acrylamidindholdet i slutproduktet, og anvende ingredienser, der ikke har sådanne virkninger, men fastholder fysiske og organoleptiske egenskaber (f.eks. mandler, der er ristet ved lavere snarere end højere temperaturer, og tørret frugt som fructosekilde).
6. Fødevarevirksomhedslederne skal sikre, at leverandører af varmebehandlede ingredienser, hvori acrylamiddannelse er mulig, foretager en acrylamidrisikovurdering og gennemfører de relevante afbødende foranstaltninger.
7. Fødevarevirksomhedslederne skal sikre, at en forandring i produkter fra leverandører i sådanne tilfælde ikke resulterer i et forøget acrylamidindhold.
8. Fødevarevirksomhedslederne skal overveje at tilsætte organiske syrer i produktionsprocessen eller nedbringe pH-værdien så meget som muligt og rimeligt i kombination med andre afbødende foranstaltninger, under hensyntagen til at dette kan føre til organoleptiske forandringer (mindre brunfarvning, ændring af smagen).

Tilvirkning

Fødevarevirksomhedslederne skal træffe følgende afbødende foranstaltninger ved fremstilling af finere bagværk og skal sikre, at de trufne foranstaltninger er forenelige med produkttegenskaberne og kravene til fødevarsikkerheden:

1. Fødevarevirksomhedslederne skal anvende den varmetilførsel, dvs. kombination af temperatur og tid, som er den mest effektive til at reducere acrylamiddannelse, samtidig med at de tilstræbte produkttegenskaber opnås.

2. Fødevarevirksomhedslederne skal forøge vandindholdet i slutproduktet under hensyntagen til opnåelsen af den tilstræbte produktkvalitet, den krævede holdbarhed og fødevarerikkerhedsstandarderne.
3. Produkterne skal bages indtil et lysere farveendepunkt i slutproduktet under hensyntagen til opnåelsen af den tilstræbte produktkvalitet, den krævede holdbarhed og fødevarerikkerhedsstandarderne.
4. Ved udvikling af nye produkter skal fødevarevirksomhedslederne i deres risikovurdering tage hensyn til et givet produktstykkets størrelse og overfladeareal, under hensyntagen til at en lille produktstørrelse potentielt kan medføre højere acrylamidindhold som følge af varmepåvirkning.
5. Da visse ingredienser, der anvendes til fremstilling af finere bagværk, kan være varmebehandlet flere gange (f.eks. forbehandlede kornstykker, nødder, frø, tørrede frugter osv.), hvilket resulterer i en forøgelse af acrylamidindholdet i slutprodukterne, skal fødevarevirksomhedslederne tilpasse produkt- og procesdesign i overensstemmelse hermed for at overholde de benchmarkniveauer for acrylamid, der er fastsat i bilag IV. Navnlig må fødevarevirksomhedslederne ikke anvende brankede produkter til fornyet forarbejdning.
6. For forblandinger til produkter, der markedsføres med henblik på at blive bagt i hjemmet eller på cateringvirksomheder, skal fødevarevirksomhedslederne levere tilberedningsanvisninger til deres kunder for at sikre, at acrylamidindholdet i slutprodukterne er så lavt, som det med rimelighed er muligt, og under benchmarkniveauerne.

IV. MORGENMADSCEREALIER

Agronomi

Hvis der er tale om kontraktlandbrug, hvor landbrugsprodukter leveres til fødevarevirksomhedslederne direkte af producenten, skal fødevarevirksomhedslederne sikre, at følgende krav for at forhindre høje asparaginniveauer i korn finder anvendelse:

- anvendelse af god landbrugspraksis vedrørende gødskning, navnlig med hensyn til at opretholde et afbalanceret indhold af svovl i jorden og sikre en korrekt kvælstoftilførsel
- anvendelse af god plantesundhedspraksis med henblik på at sikre anvendelse af god praksis vedrørende foranstaltninger til beskyttelse af afgrøderne for at forebygge svampeangreb.

Fødevarevirksomhedslederne skal foretage kontrol for at efterprøve den faktiske anvendelse af nævnte krav.

Opskrift

1. Eftersom produkter baseret på majs og ris som hovedregel indeholder mindre acrylamid end produkter baseret på hvede, rug, havre og byg, skal fødevarevirksomhedslederne overveje at anvende majs og ris ved udviklingen af nye produkter, hvor det er relevant, og under hensyntagen til at enhver ændring vil have en indvirkning på fremstillingsprocessen og produkternes organoleptiske egenskaber.
2. Fødevarevirksomhedslederne skal kontrollere tilsætningsandelene ved tilsætningen af reducerende sukkerarter (f.eks. fructose og glucose) og ingredienser, der indeholder reducerende sukkerarter (f.eks. honning), under hensyntagen til deres indvirkning på organoleptiske egenskaber og procesfunktioner (binding med henblik på clusterdannelse), og som kan fungere som prækursorer for acrylamiddannelse, når de tilsættes før varmebehandlingsfaserne.
3. Fødevarevirksomhedslederne skal ved risikovurderingen tage hensyn til acrylamidbidraget fra varmebehandlede, tørre ingredienser, såsom ristede nødder og ovntørrede frugter, og anvende alternative ingredienser, hvis bidraget kan forventes at resultere i, at det benchmarkniveau, der er fastsat i bilag IV, overskrides for slutproduktet.
4. For så vidt angår varmebehandlede ingredienser, som indeholder 150 mikrogram acrylamid pr. kilo ($\mu\text{g}/\text{kg}$) eller derover, skal fødevarevirksomhedslederne træffe følgende foranstaltninger:
 - oprette et register over sådanne ingredienser
 - foretage audit af leverandører og/eller analyser
 - sikre, at leverandøren ikke foretager ændringer af sådanne ingredienser, der øger acrylamidindholdet.

5. Hvis cerealerne er i form af en dej af mel og fremstillingsprocessen indebærer tilstrækkelig tid, temperatur og vandindhold, til at asparaginindholdet kan reduceres med asparaginase, skal fødevarerivsomslederne anvende asparaginase som nødvendigt, forudsat at der ikke er nogen negativ indvirkning på aroma eller risiko for residual enzymaktivitet.

Tilvirkning

Ved fremstilling af morgenmadscerealier skal fødevarerivsomslederne anvende følgende afbødende foranstaltninger og sikre, at de trufne foranstaltninger er forenelige med produkttegenskaberne og kravene til fødevarerivsomsikkerheden:

1. Fødevarerivsomslederne skal ved hjælp af risikovurdering identificere det/de kritiske varmebehandlingstrin i fremstillingsprocessen, der genererer acrylamid.
2. Eftersom højere opvarmningstemperaturer og længere opvarmningstider medfører højere acrylamidindhold, skal fødevarerivsomslederne identificere en effektiv kombination af temperatur og opvarmningstid med henblik på at minimere acrylamiddannelse, uden at det går ud over produktets smag, tekstur, farve, sikkerhed og holdbarhed.
3. For at undgå, at der genereres kraftige stigninger i acrylamidindholdet, skal fødevarerivsomslederne kontrollere opvarmningstemperaturer og -tid og fødehastigheder med henblik på som minimum at opnå følgende vandindhold i slutproduktet efter den afsluttende varmebehandling, under hensyntagen til den tilstræbte produktkvalitet, den krævede holdbarhed og fødevarerivsomsikkerhedsstandarderne:
 - ristede produkter: 1 g/100 g for ekstruderede produkter, 1 g/100 g for batchtilvirkede produkter og 2 g/100 g for dampvalsede produkter
 - direkte ekspanderede produkter: 0,8 g/100 g for ekstruderede produkter
 - bagte produkter: 2 g/100 g for kontinuerligt tilvirkede produkter
 - produkter med fyld: 2 g/100 g for ekstruderede produkter
 - anden tørring: 1 g/100 g for batchtilvirkede produkter, 0,8 g/100 g for puffede produkter.Fødevarerivsomslederne skal måle vandindhold og udtrykke acrylamidkoncentrationen i tør masse for at eliminere den forstyrrende virkning af ændringer i vandindholdet.
4. Fornyet forarbejdning af produktet tilbage gennem processen vil potentielt kunne generere højere acrylamidindhold pga. gentagen eksponering for varmebehandlingstrin. Fødevarerivsomslederne skal derfor vurdere virkningen af fornyet forarbejdning på acrylamidindholdet og reducere eller eliminere fornyet forarbejdning.
5. Fødevarerivsomslederne skal have etableret procedurer, såsom temperaturkontrol og overvågning, for at forebygge forekomsten af brankede produkter.

V. KAFFE

Opskrift

Ved sammensætningen af kaffeblandinger skal fødevarerivsomslederne ved risikovurderingen tage hensyn til, at produkter baseret på robustabønner som hovedregel har højere acrylamidindhold end produkter baseret på arabicabønner.

Tilvirkning

1. Fødevarerivsomslederne skal identificere de kritiske ristningsbetingelser for at sikre minimal acrylamiddannelse inden for den tilstræbte aromaprofil.
2. Kontrol af ristningsbetingelserne skal indgå i et basisprogram som led i god fremstillingspraksis (GMP).
3. Fødevarerivsomslederne skal overveje at anvende asparaginasebehandling, for så vidt det er muligt og effektivt, for at reducere forekomsten af acrylamid.

VI. KAFFEERSTATNINGER MED INDHOLD AF MERE END 50 % KORN

Agronomi

Hvis der er tale om kontraktlandbrug, hvor landbrugsprodukter leveres til fødevarerivsomslederne direkte af producenten, skal fødevarerivsomslederne sikre, at følgende krav for at forhindre høje asparaginniveauer i korn finder anvendelse:

- anvendelse af god landbrugspraksis vedrørende gødskning, navnlig med hensyn til at opretholde et afbalanceret indhold af svovl i jorden og sikre en korrekt kvælstoftilførsel

- anvendelse af god plantesundhedspraksis med henblik på at sikre anvendelse af god praksis vedrørende foranstaltninger til beskyttelse af afgrøderne for at forebygge svampeangreb.

Fødevarevirksomhedslederne skal foretage kontrol for at efterprøve den faktiske anvendelse af nævnte krav.

Opskrift

1. Eftersom produkter baseret på majs og ris som hovedregel indeholder mindre acrylamid end produkter baseret på hvede, rug, havre og byg, skal fødevarevirksomhedslederne overveje at anvende majs og ris ved udviklingen af nye produkter, hvor det er relevant, under hensyntagen til at enhver ændring vil have en indvirkning på fremstillingsprocessen og produktets organoleptiske egenskaber.
2. Fødevarevirksomhedslederne skal kontrollere tilsætningsandelene ved tilsætningen af reducerende sukkerarter (f.eks. fructose og glucose) og ingredienser, der indeholder reducerende sukkerarter (f.eks. honning), under hensyntagen til indvirkningen på organoleptiske egenskaber og procesfunktioner (binding), og som kan fungere som prækursorer for acrylamiddannelse, når de tilsættes før varmebehandlingsfaserne.
3. Hvis kaffeerstatninger ikke udelukkende er fremstillet af korn, skal fødevarevirksomhedslederne, hvor det er relevant, anvende andre ingredienser, som resulterer i lavere indhold af acrylamid efter forarbejdning ved høj temperatur.

Tilvirkning

1. Fødevarevirksomhedslederne skal identificere de kritiske ristningsbetingelser for at sikre minimal acrylamiddannelse inden for den tilstræbte aromaprofil.
2. Kontrol af ristningsbetingelserne skal indgå i et basisprogram som led i god fremstillingspraksis (GMP).

VII. KAFFEERSTATNINGER MED INDHOLD AF MERE END 50 % CIKORIE

Fødevarevirksomhedslederne må kun købe kultivarer med lavt asparaginindhold, og de skal sikre, at ingen forsinket og overdreven kvælstoftilførsel har fundet sted under dyrkningen af cikorie.

Opskrift

Hvis kaffeerstatninger ikke udelukkende er fremstillet af cikorie, dvs. cikorieindholdet er under 100 % og over 50 %, skal fødevarevirksomhedslederne tilsætte andre ingredienser, såsom cikoriefibre og ristet korn, da disse har vist sig at være effektive til at reducere acrylamidindholdet i slutproduktet.

Tilvirkning

1. Fødevarevirksomhedslederne skal identificere de kritiske ristningsbetingelser for at sikre minimal acrylamiddannelse inden for den tilstræbte aromaprofil. Konklusionerne skal dokumenteres.
2. Kontrol af ristningsbetingelserne skal indgå i fabrikantens system til styring af fødevarsikkerheden.

VIII. BABYKIKS OG CEREALIER TIL SMÅBØRN ⁽¹⁾

Hvis der er tale om kontraktlandbrug, hvor landbrugsprodukter leveres til fødevarevirksomhedslederne direkte af producenten, skal fødevarevirksomhedslederne sikre, at følgende krav for at forhindre høje asparaginniveauer i korn finder anvendelse:

- anvendelse af god landbrugspraksis vedrørende gødskning, navnlig med hensyn til at opretholde et afbalanceret indhold af svovl i jorden og sikre en korrekt kvælstoftilførsel
- anvendelse af god plantesundhedspraksis med henblik på at sikre anvendelse af god praksis vedrørende foranstaltninger til beskyttelse af afgrøderne for at forebygge svampeangreb.

Fødevarevirksomhedslederne skal foretage kontrol for at efterprøve den faktiske anvendelse af nævnte krav.

⁽¹⁾ I overensstemmelse med definitioner i forordning (EU) nr. 609/2013.

Produktets design, forarbejdning og opvarmning

1. Fødevarerirksomhedslederne skal anvende asparaginase til at reducere asparaginindholdet i melråvarerne så meget som muligt. Fødevarerirksomhedsledere, der ikke kan anvende asparaginase, f.eks. på grund forarbejdningskrav eller produktdesign, skal anvende melråvarer med lavt indhold af acrylamidprækursorer såsom fructose og glucose og asparagin.
2. Fødevarerirksomhedslederne skal foretage en vurdering under udviklingen af opskriften, der giver oplysninger om reducerende sukkerarter og asparagin, herunder muligheder for at opnå et lavere indhold af reducerende sukkerarter i den endelige opskrift. Behovet for denne vurdering vil være afhængig af anvendelse af asparaginase i opskriften.
3. Fødevarerirksomhedslederne skal sikre, at varmebehandlede ingredienser, hvori acrylamiddannelse er mulig, hidrører fra leverandører, der kan dokumentere, at de har truffet passende afbødende foranstaltninger til at reducere forekomsten af acrylamid i disse ingredienser.
4. Fødevarerirksomhedslederne skal have etableret en procedure for kontrol af ændringer med henblik på at sikre, at de ikke foretager nogen leverandørændringer, som øger acrylamidindholdet.
5. Hvis anvendelsen af varmebehandlede råvarer og ingredienser resulterer i, at det benchmarkniveau for acrylamid i slutproduktet, der er fastsat i bilag IV, overskrides, skal fødevarerirksomhedslederne revurdere anvendelsen af disse produkter med henblik på at opnå et indhold af acrylamid i slutproduktet, der er så lavt, som det med rimelighed er muligt, og som ligger under det benchmarkniveau, der er fastsat i bilag IV.

Opskrift

1. Eftersom produkter baseret på majs og ris som hovedregel indeholder mindre acrylamid end produkter baseret på hvede, rug, havre og byg, skal fødevarerirksomhedslederne overveje at anvende majs og ris ved udviklingen af nye produkter, hvor det er relevant, under hensyntagen til at enhver ændring vil have en indvirkning på fremstillingsprocessen og produktets organoleptiske egenskaber.
2. Fødevarerirksomhedslederne skal ved deres risikovurdering navnlig tage hensyn til, at produkter baseret på fuldkorn og/eller med et højt niveau af kornklid har et større indhold af acrylamid.
3. Fødevarerirksomhedslederne skal kontrollere tilsætningsandelene ved tilsætningen af reducerende sukkerarter (f.eks. fructose og glucose) og ingredienser, der indeholder reducerende sukkerarter (f.eks. honning), under hensyntagen til indvirkningen på organoleptiske egenskaber og procesfunktioner (binding), og som kan fungere som prækursorer for acrylamiddannelse, når de tilsættes før varmebehandlingsfaserne.
4. Fødevarerirksomhedslederne skal bestemme acrylamidbidraget fra varmebehandlede og tørre ingredienser, såsom ristede nødder og ovntørrede frugter, og anvende alternative ingredienser, hvis anvendelsen af sådanne ingredienser resulterer i, at det benchmarkniveau, der er fastsat i bilag IV, overskrides for slutproduktet.

Tilvirkning

1. Fødevarerirksomhedslederne skal ved hjælp af risikovurdering identificere det/de kritiske varmebehandlingstrin i fremstillingsprocessen, der genererer acrylamid.
2. Fødevarerirksomhedslederne skal måle vandindhold og udtrykke acrylamidkoncentrationen i tør masse for at eliminere den forstyrrende virkning af ændringer i vandindholdet.
3. Fødevarerirksomhedslederne skal identificere og anvende en effektiv kombination af temperatur og opvarmningstid med henblik på at minimere acrylamiddannelse, uden at det går ud over produktets smag, tekstur, farve, sikkerhed og holdbarhed.
4. Fødevarerirksomhedslederne skal kontrollere opvarmningstemperaturer og -tid og fødehastigheder. Målesystemer til kontrol af fødehastighed og temperatur bør kalibreres regelmæssigt, og disse driftsbetingelser bør kontrolleres inden for fastsatte grænser. Disse opgaver skal indarbejdes i HACCP-procedurerne.

5. Overvågning og kontrol af vandindhold efter kritiske varmebehandlingstrin har vist sig at være effektivt til kontrol med acrylamidindholdet i nogle processer, og derfor kan denne proces i disse tilfælde være et passende alternativ til at kontrollere opvarmningstemperaturer og -tid og bør derfor anvendes af fødevarer virksomhedslederne.

IX. BABYMAD PÅ GLAS (FØDEVARER MED LAVT SYREINDHOLD OG PÅ BASIS AF SVESKER) ⁽¹⁾

1. Til fremstilling af baby mad på glas skal fødevarer virksomhedslederne vælge råvarer med et lavt indhold af acrylamidprækursorer såsom reducerende sukkerarter, f.eks. fructose og glucose, og asparagin.
2. Hvis der er tale om kontraktlandbrug, hvor landbrugsprodukter leveres til fødevarer virksomhedslederne direkte af producenten, skal fødevarer virksomhedslederne sikre, at følgende krav for at forhindre høje asparaginniveauer i korn finder anvendelse:
 - anvendelse af god landbrugspraksis vedrørende gødskning, navnlig med hensyn til at opretholde et afbalanceret indhold af svovl i jorden og sikre en korrekt kvælstoftilførsel
 - anvendelse af god plantesundhedspraksis med henblik på at sikre anvendelse af god praksis vedrørende foranstaltninger til beskyttelse af afgrøderne for at forebygge svampeangreb.Fødevarer virksomhedslederne skal foretage kontrol for at efterprøve den faktiske anvendelse af nævnte krav.
3. I købskontrakter vedrørende sveskemos skal fødevarer virksomhedslederne medtage krav, der sikrer, at der i processen til fremstilling af sveskemos anvendes varmebehandlingsordninger med henblik på at reducere forekomsten af acrylamid i dette produkt.
4. Fødevarer virksomhedslederne skal sikre, at varmebehandlede ingredienser, hvori acrylamiddannelse er mulig, hidrører fra leverandører, der kan dokumentere, at de har truffet afbødende foranstaltninger til at reducere forekomsten af acrylamid i disse ingredienser.
5. Hvis anvendelsen af varmebehandlede råvarer og ingredienser resulterer i, at det benchmarkniveau for acrylamid i slutproduktet, der er fastsat i bilag IV, overskrides, skal fødevarer virksomhedslederne revurdere anvendelsen af disse varer og ingredienser med henblik på at opnå et indhold af acrylamid i slutproduktet, der er så lavt, som det med rimelighed er muligt, og som ligger under det benchmarkniveau, der er fastsat i bilag IV.

Opskrift

1. Fødevarer virksomhedslederne skal ved deres risikovurdering af *acrylamid* i de pågældende fødevarer tage hensyn til, at produkter baseret på fuldkorn og/eller med et højt niveau af kornklid har et større indhold af acrylamid.
2. Fødevarer virksomhedslederne skal vælge sorter af søde kartofler og svesker, der har så lavt et indhold som muligt af acrylamidprækursorer såsom reducerende sukker (f.eks. fructose og glucose) og asparagin.
3. Fødevarer virksomhedslederne skal kontrollere tilsætningsandelene ved tilsætningen af reducerende sukkerarter (f.eks. fructose og glucose) og ingredienser, der indeholder reducerende sukkerarter (f.eks. honning), der tilsættes af organoleptiske årsager og med henblik på procesfunktioner (binding), og som kan fungere som prækursorer for acrylamiddannelse, når de tilsættes før varmebehandlingsfaserne.

Tilvirkning

1. Fødevarer virksomhedslederne skal identificere de(t) vigtigste varmebehandlingstrin i processen, hvor der genereres mest acrylamid, for at målrette indsatsen for yderligere acrylamidreduktion/-kontrol så effektivt som muligt. Dette skal opnås enten gennem en risikovurdering eller ved direkte måling af acrylamidindholdet i produktet før og efter hvert varmebehandlingstrin.
2. For at undgå, at der genereres kraftige stigninger i acrylamidindholdet, skal fødevarer virksomhedslederne kontrollere opvarmningstemperaturer og -tid og fødehastigheder. Målesystemer til kontrol af fødehastighed og temperatur bør kalibreres regelmæssigt, og disse driftsbetingelser bør kontrolleres inden for fastsatte grænser. Disse opgaver skal indarbejdes i HACCP-procedurene.
3. Fødevarer virksomhedslederne skal sikre, at sænkningen af den termiske effekt med henblik på at reducere acrylamidindholdet i fødevarer med lavt syreindhold og på basis af svesker ikke påvirker den mikrobiologiske sikkerhed ved de pågældende fødevarer.

⁽¹⁾ I overensstemmelse med definitioner i forordning (EU) nr. 609/2013.

X. BRØD

Agronomi

Hvis der er tale om kontraktlandbrug, hvor landbrugsprodukter leveres til fødevarerivsksomhedslederne direkte af producenten, skal fødevarerivsksomhedslederne sikre, at følgende krav for at forhindre høje asparaginniveauer i korn finder anvendelse:

- anvendelse af god landbrugspraksis vedrørende gødskning, navnlig med hensyn til at opretholde et afbalanceret indhold af svovl i jorden og sikre en korrekt kvælstoftilførsel
- anvendelse af god plantesundhedspraksis med henblik på at sikre anvendelse af god praksis vedrørende foranstaltninger til beskyttelse af afgrøderne for at forebygge svampeangreb.

Fødevarerivsksomhedslederne skal foretage kontrol for at efterprøve den faktiske anvendelse af nævnte krav.

Produktets design, forarbejdning og opvarmning

1. Fødevarerivsksomhedslederne skal sikre, at brød bages til et lysere farveendepunkt med henblik på at reducere acrylamiddannelse under hensyntagen til design af det enkelte produkt og de tekniske muligheder.
 2. Fødevarerivsksomhedslederne skal forlænge gærhævningstiden under hensyntagen til produktdesignet og de tekniske muligheder.
 3. Fødevarerivsksomhedslederne skal sænke den termiske effekt ved at optimere bagetemperatur og -tid så vidt muligt.
 4. Fødevarerivsksomhedslederne skal give bageanvisninger for brød, der skal færdiggøres i hjemmet, i bake-off-områder, i detailforretninger eller på cateringvirksomheder.
 5. Fødevarerivsksomhedslederne skal udskifte ingredienser, der potentielt vil kunne øge acrylamidindholdet i slutproduktet, hvis dette er foreneligt med produktdesignet og de tekniske muligheder, f.eks. ved anvendelse af nødder og frø, der er ristet ved lavere snarere end højere temperaturer.
 6. Fødevarerivsksomhedslederne skal udskifte fructose med glucose, især i opskrifter, der indeholder ammoniumbicarbonat (E 503), hvis produktdesignet tillader det, og så vidt muligt. Dette omfatter eksempelvis udskiftning af invertsukkersirup og honning, der har et højt indhold af fructose, med glucosesirup.
 7. I produkter med lavt vandindhold skal fødevarerivsksomhedslederne anvende asparaginase for at reducere asparaginindholdet så meget som muligt og under hensyntagen til opskriften, ingredienserne, vandindholdet og processen.
-

BILAG II

DEL A

AFBØDENDE FORANSTALTNINGER, DER SKAL ANVENDES AF FØDEVAREVIRKSOMHEDSLEDERNE, JF. ARTIKEL 2, STK. 2

1. Fødevarevirksomhedsledere, der fremstiller kartoffelprodukter, skal anvende følgende afbødende foranstaltninger:

- Pomfritter og andre udkårne (friturestegte) kartoffelprodukter
 - Der skal anvendes kartoffelsorter med lavt sukkerindhold, hvis sådanne er til rådighed, og i det omfang de er kompatible med den tilstræbte fødevare. I denne forbindelse skal leverandøren konsulteres om, hvilke kartoffelsorter der er de mest egnede.
 - Kartoffler skal opbevares ved en temperatur på over 6 °C.
- Inden stegeprocessen:

Undtagen hvad angår frosne kartoffelprodukter, hvor tilberedningsanvisningerne skal følges, skal der for rå pomfritters vedkommende træffes en af følgende foranstaltninger for at reducere sukkerindholdet, hvis det er muligt, og i det omfang det er kompatibelt med den tilstræbte fødevare:

 - Vaskning og henstand i koldt vand, helst i 30 minutter til 2 timer. Kartoffelstykkerne skal skylles i rent vand før stegning.
 - Henstand i nogle få minutter i varmt vand. Kartoffelstykkerne skal skylles i rent vand før stegning.
 - Blanchering af kartofler resulterer i lavere acrylamidindhold, og derfor bør kartoflerne om muligt blanches.
- Ved stegning af pomfritter eller andre kartoffelprodukter:
 - Der skal anvendes stegeolie/-fedt, der tillader hurtigere stegning og/eller stegning ved lavere temperaturer. Madolieleverandørerne skal konsulteres om, hvilken type olie/fedt der er den mest egnede.
 - Stegetemperaturerne skal være på under 175 °C og under alle omstændigheder så lave som muligt under hensyntagen til kravene til fødevarer sikkerhed.
 - Stegeoliens/-fedtets kvalitet skal opretholdes ved hyppig skumning for at fjerne smulder og stumper.

Til tilberedning af pomfritter bør fødevarevirksomhedslederne anvende disponible farvevejledninger med vejledning om den optimale kombination af farve og lavt indhold af acrylamid.

En farvevejledning med vejledning om den optimale kombination af farve og lavt indhold af acrylamid bør være anbragt synligt for de medarbejdere, der tilbereder fødevaren.

2. Fødevarevirksomhedsledere, der fremstiller brød og finere bagværk, skal anvende følgende afbødende foranstaltninger i bageprocessen:

- Så vidt det er muligt og foreneligt med produktionsprocessen og hygiejnekravene:
 - skal gærhævningsstiden forlænges
 - skal vandindholdet i dejen til fremstillingen af et produkt med et lavt vandindhold optimeres
 - skal ovntemperaturen sænkes og tilberedningstiden forlænges.

Produkterne skal bages til et lysere farveendepunkt, og mørkristning af skorpen skal undgås, i tilfælde af at skorpen mørke farve skyldes kraftig ristning og den mørke skorpe ikke skyldes brødets særlige sammensætning eller karakter.

3. Ved tilberedning af sandwicher skal fødevarevirksomhedslederne sikre, at sandwicherne ristes til den optimale farve. Når disse specifikke produkter fremstilles, bør der, hvis sådanne findes, anvendes farvevejledninger, der er udarbejdet for specifikke produkter, med vejledning i den optimale kombination af farve og lavt indhold af acrylamid. Ved anvendelse af færdigpakket brød eller andet bagværk, der skal færdiggøres, skal tilberedningsanvisningerne følges.

En farvevejledning som nævnt ovenfor med vejledning om den optimale kombination af farve og lavt indhold af acrylamid skal være anbragt synligt for de medarbejdere, der tilbereder den specifikke fødevare.

DEL B

AFBØDENDE FORANSTALTNINGER, DER SKAL ANVENDES AF FØDEVAREVIRKSOMHEDSLEDERNE, JF. ARTIKEL 2, STK. 3, SOM SUPPLEMENT TIL AFBØDENDE FORANSTALTNINGER, DER ER OMHÅNDLET I DEL A**1. Generelle krav**

Fødevarevirksomhedslederne må kun acceptere produkter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, fra fødevarevirksomhedsledere, som har gennemført alle de afbødende foranstaltninger, der er fastsat i bilag I.

2. Pomfritter og andre udskårne (friturestegte) kartoffelprodukter

Fødevarevirksomhedslederne skal:

- følge de opbevaringsanvisninger, der gives af fødevarevirksomhedslederne eller leverandørerne, eller som er foreskrevet inden for rammerne af de relevante afbødende foranstaltninger i bilag I
- arbejde med operative standardprocedurer og kalibrerede frituremaskiner, der er udstyret med elektroniske timere og programmeret til standardindstillinger (tid/temperatur)
- overvåge indholdet af acrylamid i slutprodukterne for at efterprøve, om de afbødende foranstaltninger er effektive med hensyn til at holde acrylamidindholdet under benchmarkniveauet.

3. Bagværk

Fødevarevirksomhedslederne skal overvåge indholdet af acrylamid i slutprodukterne for at efterprøve, om de afbødende foranstaltninger er effektive med hensyn til at holde acrylamidindholdet under benchmarkniveauet.

4. Kaffe

Fødevarevirksomhedslederne skal sikre, at indholdet af acrylamid i den leverede kaffe er lavere end det benchmarkniveau, der er fastsat i bilag IV, dog under hensyntagen til at dette ikke nødvendigvis er muligt for alle typer kaffe, afhængigt af ristningens og blandingens karakteristika. Er det ikke muligt, skal leverandøren give en begrundelse.

BILAG III

KRAV TIL PRØVEUDTAGNINGER OG ANALYSER MED HENBLIK PÅ OVERVÅGNING, JF. ARTIKEL 4

I. Prøveudtagning

1. Prøven skal være repræsentativ for det samlede parti.
2. Fødevarer virksomhedslederne skal sikre, at de foretager en repræsentativ prøveudtagning og analyse af deres produkter for forekomst af acrylamid med henblik på at efterprøve effektiviteten af de afbødende foranstaltninger, dvs. at acrylamidindholdet konsekvent er lavere end benchmarkniveauerne.
3. Fødevarer virksomhedslederne skal sikre, at der udtages en repræsentativ prøve af hver produkttype til analyse af acrylamidkoncentrationen. En »produkttype« omfatter grupper af produkter med samme eller lignende ingredienser, opskriftsdesign, procesdesign og/eller proceskontroller, hvis disse har en potentiel indvirkning på acrylamidindholdet i slutproduktet. Overvågningsprogrammerne skal prioritere produkttyper, der har vist potentiale til at overskride benchmarkniveauet, og de skal være risikobaserede, hvis det er praktisk muligt med yderligere afbødende foranstaltninger.

II. Analyse

1. Fødevarer virksomhedslederne skal tilvejebringe tilstrækkelige data til at muliggøre en vurdering af indholdet af acrylamid og af sandsynligheden for, at benchmarkniveauet vil blive overskredet for den pågældende produkttype.
2. Prøven skal analyseres på et laboratorium, som deltager i relevante præstationsprøvningsordninger (der er i overensstemmelse med »International Harmonised Protocol for the Proficiency Testing of (Chemical) Analytical Laboratories« ⁽¹⁾, som er udarbejdet i IUPAC/ISO/AOAC's regi) og anvender godkendte analysemetoder til påvisning og kvantificering. Laboratorierne skal kunne godtgøre, at de har iværksat interne kvalitetskontrol-procedurer. Eksempler på sådanne procedurer er »ISO/AOAC/IUPAC Guidelines on Internal Quality Control in Analytical Chemistry Laboratories« ⁽²⁾.

Når det er muligt, foretages en vurdering af analysernes korrekthed ved at inddrage relevante certificerede referencematerialer i analysen.

3. Den analysemetode, der anvendes til acrylamidanalyser, skal overholde følgende krav.

Parameter	Kriterium
Anvendelsesområde	Fødevarer, der er omhandlet i denne forordning
Specificitet	Uden matrix eller spektral interferens
Feltblindprøver	Under detektionsgrænsen (LOD)
Repetérbarhed (RSD _r)	0,66 gange RSD _R som afledt af (den ændrede) Horwitz-ligning
Reproducerbarhed (RSD _R)	Som afledt af (den ændrede) Horwitz-ligning
Genfinding	75-110 %
Detektionsgrænse (LOD)	Tre tiendedele af LOQ
Bestemmelsesgrænse (LOQ)	For benchmarkniveauer på < 125 µg/kg: ≤ to femtedele af benchmarkniveauet (dog ikke krav om under 20 µg/kg) For benchmarkniveauer på ≥ 125 µg/kg: ≤ 50 µg/kg

4. Acrylamidanalyserne kan erstattes af måling af produkttegenskaber (f.eks. farve) eller procesparametre, forudsat at der kan påvises en statistisk korrelation mellem produkttegenskaberne eller procesparametrene og acrylamidindholdet.

⁽¹⁾ M. Thompson et al, Pure and Applied Chemistry, 2006, 78, s. 145-196.

⁽²⁾ Edited by M. Thompson and R. Wood, Pure and Applied Chemistry, 1995, 67, s. 649-666.

III. Prøveudtagningsfrekvens

1. Fødevarevirksomhedslederne skal mindst én gang om året foretage prøveudtagninger og analyser for produkter, som har et kendt og velkontrolleret acrylamidindhold. Fødevarevirksomhedslederne skal foretage hyppigere prøveudtagninger og analyser af produkter, for hvilke benchmarkniveauet potentielt vil kunne overskrides, og de skal være risikobaserede, hvis det er praktisk muligt med yderligere afbødende foranstaltninger.
2. På grundlag af denne vurdering, jf. punkt II, nr. 1), skal fødevarevirksomhedslederne fastsætte passende frekvenser for analyser for hver produkttype. Vurderingen gentages, hvis et produkt eller en proces er ændret på en måde, der kan føre til en ændring af acrylamidindholdet i slutproduktet.

IV. Afbødende foranstaltninger

Hvis analyseresultatet, korrigeret for genfinding, men ikke under hensyntagen til måleusikkerheden, viser, at et produkt har overskredet benchmarkniveauet eller har et højere acrylamidindhold end forventet (under hensyntagen til tidligere analyser, men lavere end benchmarkniveauet), skal fødevarevirksomhedslederne foretage en revurdering af de anvendte afbødende foranstaltninger og træffe supplerende disponible afbødende foranstaltninger for at sikre, at acrylamidindholdet i slutproduktet ligger under benchmarkniveauet. Dette skal påvises ved at foretage en ny repræsentativ prøveudtagning og analyse efter indførelsen af de supplerende afbødende foranstaltninger.

V. Oplysninger til de kompetente myndigheder

Fødevarevirksomhedslederne stiller efter anmodning analyseresultaterne fra den årlige analyse til rådighed for den kompetente myndighed sammen med beskrivelser af de produkter, der blev analyseret. For produkter, der overskrider benchmarkniveauet, skal der forelægges nærmere oplysninger om de afbødende foranstaltninger, der er truffet for at reducere acrylamidindholdet til under benchmarkniveauet.

BILAG IV

BENCHMARKNIVEAUER, JF. ARTIKEL 1, STK. 1

Der gælder følgende benchmarkniveauer for forekomst af acrylamid i fødevarer, jf. artikel 1, stk. 1:

Fødevarer	Benchmarkniveau (µg/kg)
Pomfritter (spiseklare)	500
Kartoffelchips fremstillet af friske kartofler og af kartoffeldej	750
Kiks på basis af kartofler	
Andre kartoffelprodukter fremstillet af kartoffeldej	
Brød	
a) Brød på basis af hvede	50
b) Andet brød end brød på basis af hvede	100
Morgenmadscerealier (undtagen grød)	
— klidprodukter og fuldkornscerealier, puffet korn	300
— produkter på basis af hvede og rug ⁽¹⁾	300
— produkter på basis af majs, havre, spelt, byg og ris ⁽¹⁾	150
Kiks (biscuits) og vafler	350
Kiks (crackers) med undtagelse af kiks på basis af kartofler	400
Knækbrød	350
Honningkager	800
Produkter, der svarer til andre produkter i denne kategori	300
Ristet kaffe	400
Pulverkaffe	850
Kaffeerstatninger	
a) kaffeerstatninger udelukkende fremstillet af korn	500
b) kaffeerstatninger fremstillet af en blanding af korn og cikorie	⁽²⁾
c) kaffeerstatninger udelukkende fremstillet af cikorie	4 000
Babymad, forarbejdede fødevarer baseret på cerealier til spædbørn og småbørn, undtagen kiks og tvebakker ⁽³⁾	40
Kiks og tvebakker til spædbørn og småbørn ⁽³⁾	150

⁽¹⁾ Cerealier, der ikke er baseret på fuldkorn og/eller klid. Den kornsort, der findes i størst mængde, afgør kategorien.

⁽²⁾ Med det benchmarkniveau, der skal gælde for kaffeerstatninger fremstillet af en blanding af korn og cikorie, tages der hensyn til den relative andel af disse ingredienser i slutproduktet.

⁽³⁾ I overensstemmelse med definitioner i forordning (EU) nr. 609/2013.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/2159**af 20. november 2017****om ændring af forordning (EU) nr. 255/2010 for så vidt angår visse henvisninger til ICAO-bestemmelser****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 551/2004 af 10. marts 2004 om organisation og udnyttelse af det fælles europæiske luftrum («luftrumsforordningen») ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I bilaget til Kommissionens forordning (EU) nr. 255/2010 ⁽²⁾ henvises der til bestemmelserne i bilag 11 til konventionen angående international civil luftfart (Chicagokonventionen), nærmere bestemt til den 13. udgave af juli 2001, herunder ændring nr. 49. Den 10. november 2016 indarbejdede Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) ændring nr. 50A i bilag 11 til Chicagokonventionen.
- (2) I bilaget til forordning (EU) nr. 255/2010 henvises der også til bestemmelser i ICAO's Procedures for Air Navigation Services — Air Traffic Management (PANS-ATM, dok. 4444) og nærmere bestemt til den 15. udgave af 2007, herunder ændring nr. 6. Den 10. november 2016 indarbejdede ICAO ændring nr. 7A i dok. 4444.
- (3) Henvisningerne i forordning (EU) nr. 255/2010 til bilag 11 til Chicagokonventionen og til ICAO's dok. 4444 bør derfor ajourføres for at tage hensyn til disse ændringer, således at medlemsstaterne kan opfylde deres internationale retlige forpligtelser og for at sikre overensstemmelse med ICAO's internationale lovgivningsmæssige ramme.
- (4) Forordning (EU) nr. 255/2010 bør derfor ændres.
- (5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for det Fælles Luftrum —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Punkt 1 og 2 i bilaget til forordning (EU) nr. 255/2010 affattes således:

- »1. Kapitel 3, stykke 3.7.5 (Lufttrafikregulering), i bilag 11 til Chicagokonventionen — Lufttrafiktjenester (14. udgave — juli 2016, med ændring nr. 50A).
2. Kapitel 3 (ATS-kapacitet og lufttrafikregulering) i ICAO dok. 4444 — Procedures for Air Navigation Services — Air Traffic Management (PANS-ATM) (16. udgave – 2016, herunder ændring nr. 7A).«

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.⁽¹⁾ EUT L 96 af 31.3.2004, s. 20.⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 255/2010 af 25. marts 2010 om fastlæggelse af fælles regler for lufttrafikregulering (EUT L 80 af 26.3.2010, s. 10).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/2160**af 20. november 2017****om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1079/2012 for så vidt angår visse henvisninger til ICAO-bestemmelser****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 552/2004 af 10. marts 2004 om interoperabilitet i det fælles europæiske lufttrafikstyringsnet («interoperabilitetsforordningen») ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 5,

efter høring af Udvalget for det Fælles Luftrum, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Punkt 3 i bilag II til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1079/2012 ⁽²⁾ henviser til bestemmelserne i Organisationen for International Civil Luftfarts (ICAO) Procedures for Navigation Services — Air Traffic Management (PANS-ATM, dok. 4444), nærmere bestemt 15. udgave, 2007, herunder ændring nr. 6. Den 10. november 2016 indarbejdede ICAO ændring nr. 7A i dok. 4444.
- (2) Henvisningerne i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1079/2012 til dok. 4444 bør derfor ajourføres for at tage hensyn til denne ændring, således at medlemsstaterne kan opfylde deres internationale retlige forpligtelser og for at sikre overensstemmelse med ICAO's internationale lovgivningsmæssige ramme.
- (3) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 1079/2012 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I bilag II til gennemførelsesforordning (EU) nr. 1079/2012 affattes punkt 3 således:

- »3. Afsnit 12.3.1.5 »8.33 kHz channel spacing« i ICAO PANS-ATM dok. 4444 (16. udgave — 2016, herunder ændring nr. 7A).«.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

⁽¹⁾ EUT L 96 af 31.3.2004, s. 26.⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1079/2012 af 16. november 2012 om krav til talekanaladskillelse for det fælles europæiske luftrum (EUT L 320 af 17.11.2012, s. 14).

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2017/2161

af 20. november 2017

om ændring af afgørelse 2014/486/FUSP om Den Europæiske Unions rådgivende mission om reform af den civile sikkerhedssektor Ukraine (EUAM Ukraine)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, artikel 42, stk. 4, og artikel 43, stk. 2, under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 22. juli 2014 vedtog Rådet afgørelse 2014/486/FUSP ⁽¹⁾ om Den Europæiske Unions rådgivende mission om reform af den civile sikkerhedssektor Ukraine (EUAM Ukraine).
- (2) Den 3. december 2015 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2015/2249 ⁽²⁾, som forlængede mandatet indtil den 30. november 2017 og fastsatte et finansielt referencegrundlag for EUAM Ukraine indtil den 30. november 2016.
- (3) Rådets afgørelse (FUSP) 2016/712 ⁽³⁾ tilpassede det finansielle referencegrundlag for perioden indtil den 30. november 2016, og Rådets afgørelse (FUSP) 2016/2083 ⁽⁴⁾ fastsatte et finansielt referencegrundlag for perioden fra den 1. december 2016 til den 30. november 2017.
- (4) Efter den strategiske revision i 2017 bør EUAM Ukraine forlænges indtil den 31. maj 2019.
- (5) Der bør fastsættes et finansielt referencegrundlag for perioden fra den 1. december 2017 til den 31. maj 2019.
- (6) Afgørelse 2014/486/FUSP bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (7) EUAM Ukraine gennemføres i en situation, der kan blive forværret og vil kunne hindre opnåelsen af målene for Unionens optræden udadtil, jf. traktatens artikel 21 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Afgørelse 2014/486/FUSP ændres således:

1) Artikel 14, stk. 1, affattes således:

»1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUAM Ukraine indtil den 30. november 2014 udgør 2 680 000 EUR.

Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUAM Ukraine for perioden fra den 1. december 2014 til den 30. november 2015 udgør 13 100 000 EUR.

Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUAM Ukraine for perioden fra den 1. december 2015 til den 30. november 2016 udgør 17 670 000 EUR.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2014/486/FUSP af 22. juli 2014 om Den Europæiske Unions rådgivende mission om reform af den civile sikkerhedssektor Ukraine (EUAM Ukraine) (EUT L 217 af 23.7.2014, s. 42).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2015/2249 af 3. december 2015 om ændring af afgørelse 2014/486/FUSP om Den Europæiske Unions rådgivende mission om reform af den civile sikkerhedssektor Ukraine (EUAM Ukraine) (EUT L 318 af 4.12.2015, s. 38).

⁽³⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/712 af 12. maj 2016 om ændring af afgørelse 2014/486/FUSP om Den Europæiske Unions rådgivende mission om reform af den civile sikkerhedssektor Ukraine (EUAM Ukraine) (EUT L 125 af 13.5.2016, s. 11).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2016/2083 af 28. november 2016 om ændring af afgørelse 2014/486/FUSP om Den Europæiske Unions rådgivende mission om reform af den civile sikkerhedssektor Ukraine (EUAM Ukraine) (EUT L 321 af 29.11.2016, s. 55).

Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUAM Ukraine for perioden fra den 1. december 2016 til den 30. november 2017 udgør 20 800 000 EUR.

Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUAM Ukraine for perioden fra den 1. december 2017 til den 31. maj 2019 udgør 31 956 069,20 EUR.

Det finansielle referencegrundlag for de efterfølgende perioder fastsættes af Rådet.»

2) Artikel 19, stk. 2, affattes således:

»Den anvendes indtil den 31. maj 2019.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Den anvendes fra den 1. december 2017.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 2017.

På Rådets vegne
M. REPS
Formand

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2017/2162**af 20. november 2017****om ændring af afgørelse 2013/233/FUSP om Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, artikel 42, stk. 4, og artikel 43, stk. 2, under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 22. maj 2013 vedtog Rådet afgørelse 2013/233/FUSP ⁽¹⁾ om oprettelse af Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya).
- (2) Den 17. juli 2017 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2017/1342 ⁽²⁾ om forlængelse af mandatet for EUBAM Libya indtil den 31. december 2018 og om fastlæggelse af et finansielt referencegrundlag indtil den 30. november 2017.
- (3) Afgørelse 2013/233/FUSP bør ændres for at fastsætte et finansielt referencegrundlag for perioden fra den 1. december 2017 til den 31. december 2018.
- (4) EUBAM Libya vil blive gennemført i en situation, som kan blive forværret og vil kunne hindre opfyldelsen af målene for Unionens optræden udadtil, jf. traktatens artikel 21 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I artikel 13, stk. 1, i afgørelse 2013/233/FUSP tilføjes følgende afsnit:

»Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUBAM Libya for perioden fra den 1. december 2017 til den 31. december 2018 udgør 31 200 000,00 EUR.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Den finder anvendelse fra den 1. december 2017.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 2017.

På Rådets vegne

M. REPS

Formand

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/233/FUSP af 22. maj 2013 om Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya) (EUT L 138 af 24.5.2013, s. 15).

⁽²⁾ Rådets afgørelse (FUSP) 2017/1342 af 17. juli 2017 om ændring og forlængelse af afgørelse 2013/233/FUSP om Den Europæiske Unions bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen (EUBAM Libya) (EUT L 185 af 18.7.2017, s. 60).

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2017/2163**af 20. november 2017****om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29,

under henvisning til Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet vedtog den 17. marts 2014 afgørelse 2014/145/FUSP.
- (2) Efter Den Russiske Føderations afholdelse af guvernørvalg i den ulovligt annekterede by Sevastopol den 10. september 2017 finder Rådet, at én person bør tilføjes på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, jf. bilaget til afgørelse 2014/145/FUSP.
- (3) Bilaget til afgørelse 2014/145/FUSP bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den person, der er opført på listen i bilaget til nærværende afgørelse, tilføjes på listen i bilaget til afgørelse 2014/145/FUSP.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 2017.

På Rådets vegne

M. REPS

Formand

⁽¹⁾ EUTL 78 af 17.3.2014, s. 16.

BILAG

Liste over personer omhandlet i artikel 1

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Dato for opførelse på listen
»161.	Dmitry Vladimirovich OVSYANNIKOV (Дмитрий Владимирович Овсянников)	Fødselsdato: 21.2.1977 Fødested: Omsk, USSR	<p>»Guvernør for Sevastopol«.</p> <p>Ovsyannikov blev valgt til »guvernør for Sevastopol« ved valget den 10. september 2017, som Den Russiske Føderation afholdt i den ulovligt annekterede by Sevastopol.</p> <p>Den 28. juli 2016 udnævnte præsident Putin ham til fungerende »guvernør for Sevastopol«. Han har i denne rolle arbejdet for yderligere integration af den ulovligt annekterede Krimhalvø i Den Russiske Føderation og er som sådan ansvarlig for aktivt at støtte eller gennemføre tiltag eller politikker, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed.</p> <p>I 2017 fremsatte han offentlige erklæringer til støtte for den ulovlige annektering af Krim og Sevastopol og på årsdagen for den ulovlige »folkeafstemning på Krim«. Han mindedes veteranerne fra de såkaldte »selvforsvarsheder«, der lettede deployeringen af russiske styrker på Krimhalvøen i tiden op til Den Russiske Føderations ulovlige annektering af den, og opfordrede til at gøre Sevastopol til Den Russiske Føderations sydlige hovedstad.</p>	21.11.2017«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2017/2164**af 17. november 2017****om anerkendelse af den frivillige ordning »RTRS EU RED« til dokumentation af overensstemmelse med bæredygtighedskriterierne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF og 2009/28/EF**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 7c, stk. 4, andet afsnit,under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF ⁽²⁾, særlig artikel 18, stk. 4, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 7b og 7c i og bilag IV til direktiv 98/70/EF samt artikel 17 og 18 i og bilag V til direktiv 2009/28/EF indeholder lignende bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer og flydende biobrændsler og lignende procedurer for kontrol af overholdelsen af disse kriterier.
- (2) Hvis biobrændstoffer og flydende biobrændsler skal tages i betragtning hvad angår de formål, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra a), b) og c), i direktiv 2009/28/EF, bør medlemsstaterne kræve, at de økonomiske aktører dokumenterer biobrændstofferne og de flydende biobrændsleres overensstemmelse med bæredygtighedskriterierne i artikel 17, stk. 2-5, i samme direktiv.
- (3) Kommissionen kan beslutte, at frivillige nationale og internationale ordninger, der fastsætter standarder for fremstilling af biomasseprodukter, indeholder nøjagtige data med henblik på de i artikel 17, stk. 2, i direktiv 2009/28/EF omhandlede formål og/eller godtgør, at partier af biobrændstoffer eller flydende biobrændsler overholder bæredygtighedskriterierne i artikel 17, stk. 3-5, og/eller at ingen materialer er blevet ændret eller fjernet bevidst, så partiet eller en del heraf ville skulle henføres under bilag IX. Hvis en økonomisk aktør fremlægger dokumentation eller data indhentet i overensstemmelse med en frivillig ordning, som Kommissionen har anerkendt, må medlemsstaten ikke, i det omfang dette er omfattet af den pågældende anerkendelse, forlange, at leverandøren fremlægger yderligere dokumentation for overensstemmelse med bæredygtighedskriterierne.
- (4) Anmodningen om anerkendelse af, at den frivillige ordning »RTRS EU RED« dokumenterer, at partier af biobrændstof er i overensstemmelse med bæredygtighedskriterierne i direktiv 98/70/EF og direktiv 2009/28/EF, blev forelagt Kommissionen den 14. juni 2017. Ordningen, som er hjemmehørende i Ciudad de la Paz 353, PISO3 OF 307, C1426AGE Buenos Aires, Argentina, dækker biobrændstoffer produceret af soja. Dokumenter vedrørende den anerkendte ordning bør stilles til rådighed på den gennemsigtighedsplatform, der er etableret ved direktiv 2009/28/EF.
- (5) Vurderingen af den frivillige ordning »RTRS EU RED« viste, at ordningen i tilstrækkelig grad er i overensstemmelse med bæredygtighedskriterierne i direktiv 98/70/EF og direktiv 2009/28/EF, og at den anvender en massebalancemetode i overensstemmelse med kravene i artikel 7c, stk. 1, i direktiv 98/70/EF og artikel 18, stk. 1, i direktiv 2009/28/EF.
- (6) Ved vurderingen af den frivillige ordning »RTRS EU RED« blev det konstateret, at ordningen opfylder standarderne for pålidelighed, gennemsigtighed og uafhængig revision, og at den ligeledes opfylder kravene angående metodologi i bilag IV til direktiv 98/70/EF og bilag V til direktiv 2009/28/EF.
- (7) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget om biobrændstoffer og flydende biobrændsleres bæredygtighed —

⁽¹⁾ EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58.⁽²⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den frivillige ordning »RTRS EU RED« (i det følgende benævnt »ordningen«), som blev forelagt Kommissionen til anerkendelse den 14. juni 2017, dokumenterer, at partier af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, der fremstilles i overensstemmelse med ordningens standarder for produktion af biobrændstoffer og flydende biobrændsler, er i overensstemmelse med bæredygtighedskriterierne i artikel 7b, stk. 3-5, i direktiv 98/70/EF og artikel 17, stk. 3-5, i direktiv 2009/28/EF.

Ordningen indeholder ligeledes nøjagtige data med henblik på de i artikel 17, stk. 2, i direktiv 2009/28/EF og artikel 7b, stk. 2, i direktiv 98/70/EF omhandlede formål.

Artikel 2

I tilfælde af, at ordningen som forelagt Kommissionen til anerkendelse den 14. juni 2017 gennemgår indholdsmæssige ændringer, der kunne påvirke grundlaget for afgørelsen, meddeles sådanne ændringer straks til Kommissionen. Kommissionen vurderer de meddelte ændringer for at fastslå, om ordningen stadig på hensigtsmæssig måde opfylder de bæredygtighedskriterier, som ligger til grund for anerkendelsen.

Artikel 3

Kommissionen kan annullere denne afgørelse, bl.a. under følgende omstændigheder:

- (a) hvis det klart er påvist, at der med ordningen ikke er gennemført elementer, som anses for afgørende for denne afgørelse, eller hvis der er sket alvorlige og strukturelle brud på disse elementer
- (b) hvis der ikke aflægges årlige rapporter til Kommissionen om ordningen i henhold til artikel 7c, stk. 6, i direktiv 98/70/EF og artikel 18, stk. 6, i direktiv 2009/28/EF
- (c) hvis der med ordningen ikke gennemføres de standarder for uafhængig revision, der er fastsat i de gennemførelsesretsakter, der henvises til i artikel 7c, stk. 5, tredje afsnit, i direktiv 98/70/EF og artikel 18, stk. 5, tredje afsnit, i direktiv 2009/28/EF, eller forbedringer af andre elementer i ordningen, der betragtes som afgørende for fortsat anerkendelse.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes indtil den 12. december 2022.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. november 2017.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2017/2165**af 17. november 2017****om godkendelse af planen for udryddelse af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin i visse områder i Tjekkiet***(meddelt under nummer C(2017) 7536)***(Kun den tjekkiske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2002/60/EF af 27. juni 2002 om specifikke bestemmelser for bekæmpelse af afrikansk svinepest og om ændring af direktiv 92/119/EØF for så vidt angår Teschener syge og afrikansk svinepest ⁽¹⁾, særlig artikel 16, stk. 1, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er ved direktiv 2002/60/EF fastsat EU-minimumsforanstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest, herunder foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af bekræftelse af et tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin.
- (2) Tjekkiet indberettede i 2017 en række tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin til Kommissionen og har truffet de foranstaltninger til bekæmpelse af sygdommen, der er påkrævet ved direktiv 2002/60/EF.
- (3) I lyset af den nuværende epidemiologiske situation og i henhold til direktiv 2002/60/EF har Tjekkiet forelagt en plan for udryddelse af afrikansk svinepest for Kommissionen (i det følgende benævnt »udryddelsesplanen«).
- (4) Med henblik på at indføre dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest og forhindre yderligere spredning af sygdommen er der i bilaget til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU ⁽²⁾ fastlagt en EU-liste over højrisikoområder. Bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU blev for nylig ændret ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1850 ⁽³⁾ for blandt andet at tage hensyn til de nylige tilfælde af afrikansk svinepest hos vildtlevende svin i Tjekkiet, og del I og II i nævnte bilag omfatter nu de inficerede områder i Tjekkiet.
- (5) Udryddelsesplanen er blevet gennemgået af Kommissionen, og det er konstateret, at den opfylder kravene i artikel 16 i direktiv 2002/60/EF. Den bør derfor godkendes.
- (6) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den plan, som Tjekkiet forelagde den 24. oktober 2017 for udryddelse af afrikansk svinepest hos populationer af vildtlevende svin i de inficerede områder i den pågældende medlemsstat, godkendes.

⁽¹⁾ EFT L 192 af 20.7.2002, s. 27.⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU af 9. oktober 2014 om dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest i visse medlemsstater og om ophævelse af gennemførelsesafgørelse 2014/178/EU (EUT L 295 af 11.10.2014, s. 63).⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1850 af 11. oktober 2017 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU om dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest i visse medlemsstater (EUT L 264 af 13.10.2017, s. 7).

Artikel 2

Tjekkiet sætter seneste den 1. december 2017 de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at gennemføre den i artikel 1 omhandlede udryddelsesplan.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Den Tjekkiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. november 2017.

På Kommissionens vegne
Vytenis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2017/2166**af 17. november 2017****om ændring af bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU om dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest i visse medlemsstater***(meddelt under nummer C(2017) 7540)***(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 4,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 4,

under henvisning til Rådets direktiv 2002/99/EF af 16. december 2002 om dyresundhedsbestemmelser for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum ⁽³⁾, særlig artikel 4, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU ⁽⁴⁾ er der fastsat dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest i visse medlemsstater. I del I-IV i bilaget til nævnte gennemførelsesafgørelse afgrænses og listeopføres visse områder i disse medlemsstater, og områderne er opdelt efter risikoniveauet under hensyntagen til den epidemiologiske situation for så vidt angår den pågældende sygdom. Listen omfatter visse områder i Estland, Letland, Litauen og Polen.
- (2) Der blev i september og oktober 2017 konstateret nogle få tilfælde af afrikansk svinepest hos vildsvin i Kuldīgas novads i Letland, i Jurbarko rajono savivaldybė i Litauen og i gminy Bargłów Kościelny, Płaska, Sejny og Stary Brus i Polen i områder, der på nuværende tidspunkt er opført på listen i del I i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU. Disse tilfælde udgør en øget risiko, der bør være afspejlet i bilaget til nævnte gennemførelsesafgørelse.
- (3) Der forekom i september og oktober 2017 nogle få udbrud af afrikansk svinepest hos tamsvin i Lääne-Nigula valdin i Estland, i Neretas novads i Letland, i Anykščių rajono savivaldybė, Kavarsko seniūnija, i Litauen og i gmina Lipsk i Polen. Disse udbrud forekom i områder, der på nuværende tidspunkt er opført i del I og II i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU. Disse udbrud udgør en øget risiko, der bør være afspejlet i bilaget til nævnte gennemførelsesafgørelse.
- (4) Der er siden oktober 2016 ikke indberettet udbrud af afrikansk svinepest hos tamsvin i visse områder i Letland, der på nuværende tidspunkt er opført i del III i nævnte bilag. På grundlag af nationale programmer for biosikkerhed, der skal forhindre spredning af afrikansk svinepest, er der desuden på tilfredsstillende vis indført overvågning af biosikkerhedsforanstaltninger på bedrifter i de pågældende områder. Disse kendsgerninger viser en forbedring af den epidemiologiske situation i Letland.
- (5) Der er siden juli 2017 ikke indberettet udbrud af afrikansk svinepest hos tamsvin i visse områder i Litauen, der på nuværende tidspunkt er opført i del III i nævnte bilag, og i hvilke der ikke er ikke-kommercielle svinebedrifter. Desuden er der på tilfredsstillende vis indført overvågning af biosikkerhedsforanstaltninger på bedrifter i de pågældende områder. Disse kendsgerninger viser en forbedring af den epidemiologiske situation i Litauen.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 18 af 23.1.2003, s. 11.

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU af 9. oktober 2014 om dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af afrikansk svinepest i visse medlemsstater og om ophævelse af gennemførelsesafgørelse 2014/178/EU (EUT L 295 af 11.10.2014, s. 63).

- (6) Udviklingen i den nuværende epidemiologiske situation for afrikansk svinepest i de berørte populationer af tamsvin og vildtlevende svin i Unionen bør indgå i vurderingen af den dyresundhedsmæssige risiko, som den nye sygdomssituation i Estland, Letland, Litauen og Polen udgør. For at målrette de dyresundhedsmæssige bekæmpelsesforanstaltninger, jf. gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU, og for at forhindre yderligere spredning af afrikansk svinepest, uden at der samtidig opstår unødvendige forstyrrelser i samhandelen inden for Unionen, og uden at tredjelande indfører uberettigede handelshindringer, bør EU-listen over områder, der er omfattet af de dyresundhedsmæssige bekæmpelsesforanstaltninger, der er fastlagt i bilaget til nævnte gennemførelsesafgørelse, ændres med henblik på at tage hensyn til ændringerne i den epidemiologiske situation for så vidt angår den pågældende sygdom i Estland, Letland, Litauen og Polen.
- (7) De områder, der er berørt af de nye tilfælde af afrikansk svinepest hos vildsvin i Letland, Litauen og Polen, og som på nuværende tidspunkt er opført i del I i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU, bør derfor nu i stedet opføres i del II i nævnte bilag.
- (8) Desuden bør de områder, der er berørt af de nye udbrud af afrikansk svinepest hos tamsvin i Estland, Letland, Litauen og Polen, og som på nuværende tidspunkt er opført i del I og II i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU, nu i stedet opføres i del III i nævnte bilag.
- (9) Desuden bør de specifikke områder i Letland, der på nuværende tidspunkt er opført i del III i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU, og hvor der ikke for nylig er blevet indberettet udbrud af afrikansk svinepest, nu i stedet opføres i del II i nævnte bilag.
- (10) Bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU bør derfor ændres.
- (11) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU erstattes af teksten i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. november 2017.

På Kommissionens vegne
Vytienis ANDRIUKAITIS
Medlem af Kommissionen

BILAG

Bilaget til gennemførelsesafgørelse 2014/709/EU affattes således:

»BILAG

DEL I

1. Tjekkiet

Følgende områder i Tjekkiet:

- okres Uherské Hradiště
- okres Kroměříž
- okres Vsetín.

2. Estland

Følgende områder i Estland:

- Hiiu maakond.

3. Letland

Følgende områder i Letland:

- Aizputes novads
- Alsungas novads
- Auces novada Bēnes, Vecauces un Ukru pagasts, Auces pilsēta
- Dobeles novada Penkules pagasts
- Jelgavas novada Platones, Vircavas, Jaunsvirlaukas, Vilces, Lielplatones, Elejas un Sesavas pagasts
- Kuldīgas novada Ēdoles, Īvandes, Gudenieku, Turlavas, Kurmāles, Snēpeles, Laidu pagasts, Kuldīgas pilsēta
- Pāvilostas novada Sakas pagasts un Pāvilostas pilsēta
- republikas pilsēta Jelgava
- Rundāles novada Svitenes un Viesturu pagasts
- Saldus novada Ezeres, Kursišu, Novadnieku, Pampāļu, Saldus, Zaņas un Zirņu pagasts, Saldus pilsēta
- Skrundas novads
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes
- Tērvetes novads
- Ventspils novada Jūrkalnes pagasts.

4. Litauen

Følgende områder i Litauen:

- Joniškio rajono savivaldybė
- Jurbarko rajono savivaldybė Eržvilko, Girdžių, Jurbarko miesto Jurbarkų ir Viešvilės seniūnijos ir Skirsnemunės ir Šimkaičių seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 146
- Kalvarijos savivaldybė
- Kazlų Rūdos savivaldybė
- Kelmės rajono savivaldybė
- Marijampolės savivaldybė
- Pakruojo rajono savivaldybė: Linkuvos ir Pašvitinio seniūnijos

- Panevėžio rajono savivaldybė: Krekenavos seniūnijos dalis į vakarus nuo Nevėžio upės ir į pietus nuo kelio Nr. 3004
- Radviliškio rajono savivaldybė: Aukštelkų, Baisogalos, Grinkiškio, Radviliškio, Radviliškio miesto, Skėmių, Šaukoto, Šeduvos miesto, Šaulėnų ir Tyrulių
- Raseinių rajono savivaldybė: Ariogalos seniūnija į šiaurę nuo kelio Nr A1, Ariogalos miesto, Betygalos seniūnijos, Girkalnio ir Kalnūjų seniūnijos į šiaurę nuo kelio Nr A1, Nemakščių, Pagojukų, Paliepių, Raseinių, Raseinių miesto, Šiluvos ir Viduklės seniūnijos
- Šakių rajono savivaldybė
- Šiaulių miesto savivaldybė
- Šiaulių rajono savivaldybė
- Vilkaviškio rajono savivaldybė.

5. Polen

Følgende områder i Polen:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo, Prostki, Stare Juchy i gmina wiejska Elk w powiecie elckim
- gminy Biała Piska, Orzysz, Pisz i Ruciane Nida w powiecie piskim
- gminy Miłki i Wydminy w powiecie giżyckim
- gminy Olecko, Świętajno i Wieliczki w powiecie oleckim.

w województwie podlaskim:

- gmina Brańsk z miastem Brańsk, gminy Boćki, Rudka, Wyszki, część gminy Bielsk Podlaski położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 (w kierunku północnym od miasta Bielsk Podlaski) i przedłużonej przez wschodnią granicę miasta Bielsk Podlaski i drogę nr 66 (w kierunku południowym od miasta Bielsk Podlaski), miasto Bielsk Podlaski, część gminy Orla położona na zachód od drogi nr 66 w powiecie bielskim
- gminy Augustów z miastem Augustów, Nowinka i część gminy Sztabin położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 664 w powiecie augustowskim
- gminy Dąbrowa Białostocka, Janów, Suchowola i Korycin w powiecie sokólskim
- gminy Dziadkowice, Grodzisk i Perlejewo w powiecie siemiatyckim
- gminy Kolno z miastem Kolno, Mały Płock i Turośl w powiecie kolneńskim
- gminy Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośl Kościelna, Łapy i Poświętne w powiecie białostockim
- powiat zambrowski
- gminy Bakałarzewo, Raczki, Rutka-Tartak, Suwałki i Szypliszki w powiecie suwalskim
- gminy Sokoły, Kulesze Kościelne, Nowe Piekuty, Szepietowo, Klukowo, Ciechanowiec, Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew w powiecie wysokomazowieckim
- gminy Łomża, Miastkowo, Nowogród, Piątnica, Śniadowo i Zbójna w powiecie łomżyńskim
- powiat miejski Białystok
- powiat miejski Łomża
- powiat miejski Suwałki.

w województwie mazowieckim:

- gminy Bielany, Ceranów, Jabłonna Lacka, Sabnie, Sterdyń, Repki i gmina wiejska Sokołów Podlaski w powiecie sokołowskim
- gminy Domanice, Kotuń, Mokobody, Skórzec, Suchożebry, Mordy, Siedlce, Wiśniew i Zbuczyn w powiecie siedleckim
- powiat miejski Siedlce
- gminy Lelis, Łyse, Rzekuń, Troszyn, Czerwin i Goworowo w powiecie ostrołęckim
- gminy Olszanka i Łosice w powiecie łosickim

- powiat ostrowski.
- w województwie lubelskim:
 - gminy Cyców, Ludwin i Puchaczów w powiecie łączyńskim,
 - gminy Borki, Czemierniki, miasto Radzyń Podlaski i Ulan-Majorat w powiecie radzyńskim
 - gmina Adamów, Krzywda, Serokomla, Stanin, Trzebieszów, Wojcieszków i gmina wiejska Łuków w powiecie łukowskim
 - gminy Dębowa Kłoda, Jabłoń, Milanów, Parczew, Siemień i Sosnowica w powiecie parczewskim
 - gminy Dorohusk, Kamień, Chełm, Ruda — Huta, Sawin i Wierzbica w powiecie chełmskim
 - powiat miejski Chełm
 - gminy Firliej, Kock, Niedźwiada, Ostrówek, Ostrów Lubelski i Uścimów
 - w powiecie lubartowskim.

DEL II

1. Tjekkiet

Følgende områder i Tjekkiet:

- okres Zlín.

2. Estland

Følgende områder i Estland:

- Haapsalu linn
- Hanila vald
- Harju maakond
- Ida-Viru maakond
- Jõgeva maakond
- Järva maakond
- Kihelkonna vald
- Kullamaa vald
- Kuressaare linn
- Lääne-Viru maakond
- Lääne-Saare vald
- osa Leisi vallast, mis asub lääne pool Kuressaare-Leisi maanteest (maantee nr 79)
- Lihula vald
- Martna vald
- Muhu vald
- Mustjala vald
- Osa Noarootsi vallast, mis asub põhja pool maanteest nr 230
- Nõva vald
- Pihla vald
- Pärnu maakond (välja arvatud Audru ja Tõstamaa vald)
- Põlva maakond
- Rapla maakond
- Osa Ridala vallast, mis asub edela pool maanteest nr 31
- Ruhnu vald
- Salme vald
- Tartu maakond

- Torgu vald
- Valga maakond
- Viljandi maakond
- Vormsi vald
- Võru maakond.

3. Letland

Følgende områder i Letland:

- Ādažu novads
- Aglonas novada Kastuļinas, Grāveru un Šķeltovas pagasts
- Aizkraukles novads
- Aknīstes novads
- Alojās novads
- Alūksnes novads
- Amatas novads
- Apes novads
- Auces novada Lielaucē un Īles pagasts
- Babītes novads
- Baldones novads
- Baltinavas novads
- Balvu novads
- Bauskas novads
- Beverīnas novads
- Brocēnu novads
- Burtnieku novads
- Carnikavas novads
- Cēsu novads
- Cesvaines novads
- Ciblas novads
- Dagdas novads
- Daugavpils novada Vaboles, Līksnas, Sventes, Medumu, Demenas, Kalkūnes, Laucesas, Tabores, Maļinovas, Ambeļu, Biķernieku, Naujenes, Vecsalienas, Salienas un Skrudalienas pagasts
- Dobeles novada Dobeles, Annenieku, Bikstu, Zebrenes, Naudītes, Auru, Krimūnu, Bērzes un Jaunbērzes pagasts, Dobeles pilsēta
- Dundagas novads
- Engures novads
- Ērgļu novads
- Garkalnes novada daļa, kas atrodas uz ziemeļrietumiem no autoceļa A2
- Gulbenes novads
- Iecavas novads
- Ikšķiles novada Tinūžu pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidaustrumiem no autoceļa P10, Ikšķiles pilsēta
- Ilūkstes novads
- Jaunjelgavas novads
- Jaunpiebalgas novads
- Jaunpils novads

- Jēkabpils novads
- Jelgavas novada Glūdas, Zaļenieku, Svētes, Kalnciema, Līv bērzes un Valgundes pagasts
- Kandavas novads
- Kārsavas novads
- Ķeguma novads
- Ķekavas novads
- Kocēnu novads
- Kokneses novads
- Krāslavas novads
- Krimuldas novada Krimuldas pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļaustrumiem no autoceļa V89 un V81, un Lēdurgas pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļaustrumiem no autoceļa V81 un V128
- Krustpils novads
- Kuldīgas novada Padures, Pelču, Rumbas, Rendas, Kalibes un Vārmes pagasti
- Lielvārdes novads
- Līgatnes novads
- Limbažu novada Skultes, Limbažu, Umurgas, Katvaru, Pāles un Viļķenes pagasts, Limbažu pilsēta
- Līvānu novads
- Lubānas novads
- Ludzas novads
- Madonas novads
- Mālpils novads
- Mārupes novads
- Mazsalacas novads
- Mērsraga novads
- Naukšēnu novads
- Neretas novada Mazzalves pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļaustrumiem no autoceļa P73 un uz rietumiem no autoceļa 932
- Ogres novads
- Olaines novads
- Ozolnieku novads
- Pārgaujas novads
- Pļaviņu novads
- Preiļu novada Saunas pagasts
- Priekuļu novada Veselavas pagasts un Priekuļu pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidiem no autoceļa P28 un rietumiem no autoceļa P20
- Raunas novada Drustu pagasts un Raunas pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidiem no autoceļa A2
- republikas pilsēta Daugavpils
- republikas pilsēta Jēkabpils
- republikas pilsēta Jūrmala
- republikas pilsēta Rēzekne
- republikas pilsēta Valmiera

- Rēzeknes novada Audriņu, Bērzgales, Čornajas, Dricānu, Gaigalavas, Griškānu, Ilzeskalna, Kantinieku, Kaunatas, Lendžu, Lūznavas, Maltas, Mākonkalna, Nagļu, Ozolaines, Ozolmuižas, Rikavas, Nautrēnu, Sakstagala, Silmalas, Stoļerovas, Stružānu un Vērēmu pagasts un Feimaņu pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļiem no autoceļa V577 un Pušas pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļaustrumiem no autoceļa V577 un V597
- Riebiņu novada Sīlukalna, Stabulnieku, Galēnu un Silajāņu pagasts
- Rojas novads
- Ropažu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa P10
- Rugāju novads
- Rundāles novada Rundāles pagasts
- Rūjienas novads
- Salacgrīvas novads
- Salas novads
- Saldus novada Jaunlutriņu, Lutriņu un Šķēdes pagasts
- Saulkrastu novads
- Siguldas novada Mores pagasts un Allažu pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidiem no autoceļa P3
- Skrīveru novads
- Smiltenes novads
- Strenču novads
- Talsu novads
- Tukuma novads
- Valkas novads
- Varakļānu novads
- Vecpiebalgas novads
- Vecumnieku novads
- Ventspils novada Ances, Tārgales, Popes, Vārves, Užavas, Piltenes, Puzes, Ziru, Ugāles, Usmas un Zlēku pagasts, Piltenes pilsēta
- Viesītes novada Elkšņu un Viesītes pagasts, Viesītes pilsēta
- Viļakas novads
- Viļānu novads
- Zilupes novads.

4. Litauen

Følgende områder i Litauen:

- Alytaus miesto savivaldybė
- Alytaus rajono savivaldybė
- Anykščių rajono savivaldybė: Andrioniškio, Anykščių, Debeikių, Kavarsko seniūnijos dalis į šiaurės rytus nuo kelio Nr. 1205 ir į šiaurę rytus nuo kelio Nr. 1218, Kurklių, Skiemonių, Svėdasų, Troškūnų ir Viešintų seniūnijos
- Birštono savivaldybė
- Biržų miesto savivaldybė
- Biržų rajono savivaldybė: Nemunėlio Radviliškio, Pabiržės, Pačeriaukštės ir Parovėjos seniūnijos
- Elektrėnų savivaldybė
- Ignalinos rajono savivaldybė
- Jonavos rajono savivaldybė

- Jurbarko rajono savivaldybė Juodaičių, Raudonės, Seredžiaus, Veliuonos seniūnijos ir Skirsnemunės ir Šimkaičių seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 146
- Kaišiadorių miesto savivaldybė
- Kaišiadorių rajono savivaldybė
- Kauno miesto savivaldybė
- Kauno rajono savivaldybės: Akademijos, Alšėnų, Batniavos, Domeikavos, Ežerėlio, Garliavos apylinkių, Garliavos, Karmėlavos, Kačerginės, Kulautuvos, Lapių, Linksmakalnio, Neveronių, Raudondvario, Ringaudų, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Užliedžių, Vilkijos apylinkių, Vilkijos, Zapyškio seniūnijos
- Kėdainių rajono savivaldybės savivaldybės: Dotnuvos, Gudžiūnų, Josvainių seniūnijos dalis į šiaurę nuo kelio Nr 3514 ir Nr 229, Krakių, Kėdainių miesto, Surviliškio, Truskavos, Vilainių ir Šėtos seniūnijos
- Kupiškio rajono savivaldybė: Noriūnų, Skapiškio, Subačiaus ir Šimonių seniūnijos
- Molėtų rajono savivaldybė
- Pakruojo rajono savivaldybė: Klovainių, Rozalimo, Lygumų, Pakruojo ir Žeimelio seniūnijos
- Pasvalio rajono savivaldybė: Joniškėlio apylinkių, Joniškėlio miesto, Saločių ir Pušaloto seniūnijos
- Radviliškio rajono savivaldybė: Pakalniškių ir Sidabravo seniūnijos
- Raseinių rajono savivaldybė: Kalnūjų, Girkalnio, Ariogalios seniūnijos į pietus nuo kelio Nr. A1
- Prienų miesto savivaldybė
- Prienų rajono savivaldybė
- Rokiškio rajono savivaldybė
- Širvintų rajono savivaldybė
- Švenčionių rajono savivaldybė
- Trakų rajono savivaldybė
- Utenos rajono savivaldybė
- Vilniaus miesto savivaldybė
- Vilniaus rajono savivaldybė
- Visagino savivaldybė
- Zarasų rajono savivaldybė.

5. Polen

Følgende områder i Polen:

w województwie podlaskim:

- część gminy Wizna położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Jedwabne i Wizna oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 64 (od skrzyżowania w miejscowości Wizna w kierunku wschodnim do granicy gminy) w powiecie łomżyńskim
- gmina Dubicze Cerkiewne, Czyże, Białowieża, Hajnówka z miastem Hajnówka, Narew, Narewka i części gmin Kleszczel i Czeremcha położone na wschód od drogi nr 66 w powiecie hajnowskim
- gmina Kobylin-Borzymy w powiecie wysokomazowieckim
- gminy Grabowo i Stawiski w powiecie kolneńskim
- gminy Czarna Białostocka, Dobrzyniewo Duże, Gródek, Michałowo, Supraśl, Tykocin, Wasilków, Zabłudów, Zawady i Choroszcz w powiecie białostockim
- część gminy Bielsk Podlaski położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 (w kierunku północnym od miasta Bielsk Podlaski) i przedłużonej przez wschodnią granicę miasta Bielsk Podlaski i drogę nr 66 (w kierunku południowym od miasta Bielsk Podlaski), część gminy Orla położona na wschód od drogi nr 66 w powiecie bielskim
- powiat sejneński

- gminy Bargłów Kościelny, Płaska i część gminy Sztabin położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 664 w powiecie augustowskim
 - gminy Sokółka, Szudziałowo, Sidra, Kuźnica, Nowy Dwór i Krynki w powiecie sokólskim.
- w województwie mazowieckim:
- gmina Przesmyki w powiecie siedleckim.
- w województwie lubelskim:
- gminy Komarówka Podlaska i Wołyń w powiecie radzyńskim
 - gminy Stary Brus i Urszulin w powiecie włodawskim
 - gminy Rossosz, Wisznice, Sławatycze, Sosnówka, Tuczna i Łomazy w powiecie białskim.

DEL III

1. Estland

Følgende områder i Estland:

- Audru vald
- Lääne-Nigula vald
- Laimjala vald
- osa Leisi vallast, mis asub ida pool Kuressaare-Leisi maantee (maantee nr 79)
- Osa Noarootsi vallast, mis asub lõuna pool maantee nr 230,
- Orissaare vald
- Põide vald
- Osa Ridala vallast, mis asub kirde pool maantee nr 31
- Tõstamaa vald
- Valjala vald.

2. Letland

Følgende områder i Letland:

- Aglonas novada Aglonas pagasts
- Auces novada Vītiņu pagasts
- Daugavpils novada Nīcgales, Kalupes, Dubnas un Višķu pagasts
- Garkalnes novada daļa, kas atrodas uz dienvidaustrumiem no autoceļa A2
- Ikšķiles novada Tīnūžu pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļrietumiem no autoceļa P10
- Inčukalna novads
- Krimuldas novada Krimuldas pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidrietumiem no autoceļa V89 un V81, un Lēdurgas pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidrietumiem no autoceļa V81 un V128
- Limbažu novada Vidrižu pagasts
- Neretas novada Neretas, Pilskalnes, Zalves pagasts un Mazzalves pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidrietumiem no autoceļa P73 un uz austrumiem no autoceļa 932
- Priekule novada Liepas un Mārsēnu pagasts un Priekule pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļiem no autoceļa P28 un austrumiem no autoceļa P20
- Preiļu novada Preiļu, Aizkalnes un Pelēču pagasts un Preiļu pilsēta
- Raunas novada Raunas pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļiem no autoceļa A2
- Rēzeknes novada Feimaņu pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidiem no autoceļa V577 un Pušas pagasta daļa, kas atrodas uz dienvidrietumiem no autoceļa V577 un V597
- Riebiņu novada Riebiņu un Rušonas pagasts
- Ropažu novada daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa P10

- Salaspils novads
- Saldus novada Jaunauces, Rubas, Vadakstes un Zvārdes pagasts
- Sējas novads
- Siguldas novada Siguldas pagasts un Allažu pagasta daļa, kas atrodas uz ziemeļiem no autoceļa P3, un Siguldas pilsēta
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes
- Vārkavas novads
- Viesītes novada Rites un Saukas pagasts.

3. Litauen

Følgende områder i Litauen:

- Anykščių rajono savivaldybė: Kavarsko seniūnijos dalis į vakarus-nuo kelio Nr. 1205 ir į pietus nuo kelio Nr. 1218 ir Traupio seniūnija
- Biržų rajono savivaldybė: Vabalninko, Papilio ir Širvenos seniūnijos
- Druskininkų savivaldybė
- Kauno rajono savivaldybė: Babtų, Čekiškės ir Vandžiogalos seniūnijos
- Kėdainių rajono savivaldybė: Pelėdnagių, Pernaravos seniūnijos ir Josvainių seniūnijos dalis į pietus nuo kelio Nr 3514 ir Nr 229
- Kupiškio rajono savivaldybė: Alizavos ir Kupiškio seniūnijos
- Lazdijų rajono savivaldybė
- Pakruojo rajono savivaldybė: Guostagalio seniūnija
- Panevėžio miesto savivaldybė
- Panevėžio rajono savivaldybė: Karsakiškio, Miežiškių, Naujamiesčio, Pajstrio, Raguvos, Ramygalos, Smilgių, Upytės, Vadoklių, Velžio seniūnijos ir Krekenavos seniūnijos dalis į rytus nuo Nevėžio upės ir į šiaurę nuo kelio Nr. 3004
- Pasvalio rajono savivaldybė: Daujėnų, Krinčino, Namišių, Pasvalio apylinkių, Pasvalio miesto, Pumpėnų ir Vaškų seniūnijos
- Šalčininkų rajono savivaldybė
- Ukmergės rajono savivaldybė
- Varėnos rajono savivaldybė.

4. Polen

Følgende områder i Polen:

w województwie podlaskim:

- powiat grajewski
- powiat moniecki
- gminy Jedwabne i Przytuły oraz część gminy Wizna, położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Jedwabne i Wizna oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę 64 (od skrzyżowania w miejscowości Wizna w kierunku wschodnim do granicy gminy) w powiecie łomżyńskim
- gmina Lipsk w powiecie augustowskim
- części gminy Czeremcha i Kleszczele położone na zachód od drogi nr 66 w powiecie hajnowskim
- gminy Drohiczyn, Mielnik, Milejczyce, Nurzec-Stacja, Siemiatycze z miastem Siemiatycze w powiecie siemiatyckim.

w województwie mazowieckim:

- gminy Platerów, Sarnaki, Stara Kornica i Huszlew w powiecie łosickim
- gminy Korczew i Paprotnia w powiecie siedleckim.

w województwie lubelskim:

- gminy Kodeń, Konstantynów, Janów Podlaski, Leśna Podlaska, Piszczac, Rokitno, Biała Podlaska, Zalesie i Terespol z miastem Terespol, Drelów, Międzyrzec Podlaski z miastem Międzyrzec Podlaski w powiecie bialskim
- powiat miejski Biała Podlaska
- gminy Radzyń Podlaski i Kąkolewnica w powiecie radzyńskim
- gminy Hanna, Hańsk, Wola Uhruska, Wiryki i gmina wiejska Włodawa w powiecie włodawskim
- gmina Podedwórze w powiecie parczewskim.

DEL IV

Italien

Følgende områder i Italien:

- tutto il territorio della Sardegna.«
-

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/141 af 26. januar 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse rørfittings af rustfrit stål til stuksvejsning, herunder også ufærdige varer, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan

(Den Europæiske Unions Tidende L 22 af 27. januar 2017)

Side 52, artikel 1, stk. 1:

I stedet for: »1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af rørfittings til stuksvejsning af austenitisk rustfrit stål, svarende til AISI-type 304, 304L 316, 316L 316Ti, 321 og 321H samt de tilsvarende kvaliteter i andre standarder, med største udvendige diameter på 406,4 mm og derunder, og en godstykkelse på 16 mm og derunder, med en gennemsnitlig overfladeruhed på mindst 0,8 mikrometer, uden flanger, herunder også ufærdige varer, med oprindelse i Kina og Taiwan. Varen er henhørende under KN-kode ex 7307 23 10 og ex 7307 23 90 (Taric-kode 7307 23 10 15, 7307 23 10 25, 7307 23 90 15, 7307 23 90 25).«

læses: »1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af rørfittings til stuksvejsning af austenitisk rustfrit stål, svarende til AISI-type 304, 304L 316, 316L 316Ti, 321 og 321H samt de tilsvarende kvaliteter i andre standarder, med største udvendige diameter på 406,4 mm og derunder, og en godstykkelse på 16 mm og derunder, med en gennemsnitlig indre overfladeruhed på mindst 0,8 mikrometer, uden flanger, herunder også ufærdige varer, med oprindelse i Kina og Taiwan. Varen er henhørende under KN-kode ex 7307 23 10 og ex 7307 23 90 (Taric-kode 7307 23 10 15, 7307 23 10 25, 7307 23 90 15, 7307 23 90 25).«

Berigtigelse til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/659 af 6. april 2017 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2017/141 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse rørfittings af rustfrit stål til stuksvejsning, herunder også ufærdige varer, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Taiwan

(Den Europæiske Unions Tidende L 94 af 7. april 2017)

Side 9, artikel 1, stk. 1, den tekst, der erstatter artikel 1, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/141:

I stedet for: »1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af rørfittings til stuksvejsning af austenitisk rustfrit stål, svarende til AISI-type 304, 304L 316, 316L 316Ti, 321 og 321H samt de tilsvarende kvaliteter i andre standarder, med største udvendige diameter på 406,4 mm og derunder, og en godstykkelse på 16 mm og derunder, med en gennemsnitlig overfladeruhed på mindst 0,8 mikrometer, uden flanger, herunder også ufærdige varer, med oprindelse i Kina og Taiwan. Varen er henhørende under KN-kode ex 7307 23 10 og ex 7307 23 90 (Taric-kode 7307 23 10 15, 7307 23 10 25, 7307 23 90 15, 7307 23 90 25).«

læses: »1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af rørfittings til stuksvejsning af austenitisk rustfrit stål, svarende til AISI-type 304, 304L 316, 316L 316Ti, 321 og 321H samt de tilsvarende kvaliteter i andre standarder, med største udvendige diameter på 406,4 mm og derunder, og en godstykkelse på 16 mm og derunder, med en gennemsnitlig indre overfladeruhed på mindst 0,8 mikrometer, uden flanger, herunder også ufærdige varer, med oprindelse i Kina og Taiwan. Varen er henhørende under KN-kode ex 7307 23 10 og ex 7307 23 90 (Taric-kode 7307 23 10 15, 7307 23 10 25, 7307 23 90 15, 7307 23 90 25).«

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA